

അരുണ

നവംബർ
1953

4

നാളെ

എഡിറ്റർ

പുസ്തക

അറുപതാം
മാസം
ഒക്ടോബർ
പ്രസിദ്ധീകരിച്ച
നവം

ഒരു

അ
കുട്ടി
നട
ഗോ
അമ്മ
ജനി
ബെ
റിച്ച
ര
അ
കൊ
ചെ
പറി
ൾ
പാ
ര
റ
കു

വിനോദപ്രിയയായ ഷാമ്മി

ഷാമ്മി—രൂപവും സ്വഭാവവും മധുരമധുരമാണ്. അവളുടെ ആഹ്ലാദം പരിസരത്തെക്കൂടെ ആഹ്ലാദമയമാക്കുന്നു. ഏകദേശം 24 വയസ്സേയുള്ളൂ. കൗമാരത്തിന്റെ പ്രസരിപ്പ് അവളുടെ കവിതകളിൽ എപ്പോഴും കളിയാടുന്നു. ലളിതമായ ഫലിതങ്ങൾ വേദനയില്ലാത്ത വിനോദത്തിന് നിദാനമാണ്.

ഒരു പാർസിപ്പൻകുട്ടി.

അവൾ ഒരു പാർസി പെൺ കുട്ടിയാണ്. വാസ്തവത്തിലുള്ള വേർതിരിവ് എന്താണ് എന്നാൽ, നർഗോൾ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ തന്റെ അമ്മയുടെ വീട്ടിലാണ് നെർഗീസ് ജനിച്ചത്. പക്ഷേ, അവൾ ബോമ്പെയിലാണ് വളർന്നുവന്നതും വരിച്ചതും.

സ്കൂളിനെക്കുറിച്ച് പഠനം മതിയാക്കി. അവൾ ഇപ്പോൾ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറയും “അതാണ് ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഏറ്റവും നല്ല കാര്യം.” പഠിത്തം നിർത്തിയെങ്കിലും അവൾ പാട്ട് നിർത്തിയില്ല. അവളുടെ പാട്ടിന്റെ മായുരിയെപ്പോലെ കലാകാരന്മാരോടൊപ്പം ആകർഷിച്ചു. മൂന്നു വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഹിന്ദി പാട്ടുകൾ പാടാൻ മി. സുൽത്താൻ അ

വളെ ക്ഷണിച്ചു. ആദ്യത്തെ പൊൻകുതിരകൾ ആ ചെറിയ ഹൃദയത്തിൽ അന്നു വീശി. എന്നാൽ ആയിടെ നൈരാശ്വജനകമായ ചില സംഭവങ്ങളാണ് അവളുടെ ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടായത്.

“കുടുംബം അപ്പോഴും ഒരു സിനിമാമാസികയുടെ അപ്പീസിൽ ക്ലാർക്കുടേതാണ് അവൾ സ്വീകരിച്ചു. മാസികയെന്ന അധികം താമസിയാതെ നിന്നുപോയി. എന്തു ചെയ്യാം. ജീവിതപ്രശ്നം ആ കൊച്ചു ബാലികയുടെ നേരത്തുവെച്ചു നോക്കി. കലാവാസന വികസിപ്പിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ കാണാതെ അവളുടെ മണ്ണുകൾ കുഴഞ്ഞു. ജൈമനിദേവൻ, ഒമാർഖയ്യാം ഫിലിംസ് എന്നിവരുമായി ചില പടങ്ങളിൽ അഭിനയിക്കുവാൻ അവൾ ഉടമ്പടിയിട്ടുണ്ടാക്കി. ഒമാർ ഖയ്യാം ഫിലിംസ് അവൾക്ക് പ്ര

ഷാമ്മിക്കു പാലകവൃത്തി അതു ഇഷ്ടമില്ല. എങ്കിലും ചിലപ്പോൾ പാലകം ചെയ്യാറുണ്ട്. അമ്മ അതെല്ലാം വെറിച്ചിട്ടുണ്ട്.

തിമാസം 500 രൂപാ ശമ്പളം നൽകി. രണ്ടാമത്തെ വർഷം ശമ്പളം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

അസാമാന്യമായിട്ടൊന്നും തന്റെ ജീവിതത്തിൽ സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് അവൾക്കു തോന്നി. അതിനാൽ ആ ഉടമ്പടിയിൽനിന്നു മോചിപ്പിക്കുവാൻ അവൾ കമ്പ

നിയോട്ട് അവശ്യപ്പെട്ടു. കമ്പനി അനുവദിച്ചു.

ഒരാൾക്കും ഫിലിംസിന്റെ അഭിമുഖ്യത്തിൽ നിർമ്മിച്ച ഉസ്താദ് പെട്രോ എന്ന പട്ടത്തിന്റെ ഡയറക്ടറായിരുന്ന ഹിരിസ് അവർക്ക് അഭിനയത്തിന് പുതിയ വഴികൾ കാണിച്ചുകൊടുത്തു. അദ്ദേഹം പിന്നീട് ഡയറക്ട് ചെയ്ത മൽഹർ എന്ന പട്ടത്തിൽ (അവേശകമായ ഒരു പട്ടമാണത്.) ഒരു നല്ല ഭാഗം അഭിനയിക്കാൻ അവർക്ക് അവസരം ലഭിച്ചു. അപ്പോഴേക്ക് അവർ യാമ്മി എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധയായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

അതിനു ശേഷം കുറെ മാസങ്ങളിൽ അവർക്കുണ്ടായ അനുഭവം അവർ തന്നെ പറയുന്നു. “അതു കഴിഞ്ഞു കുറെ മാസത്തേക്കു കുറെ ഉടമ്പടികളിൽ ഞാൻ ഒപ്പുവെച്ചു. പക്ഷേ ജോലിയൊന്നും നടന്നില്ല. അങ്ങനെയൊരു കടാസിൽ മാത്രം നടന്നു പോലായിരുന്നു. അവർക്കും എനിക്ക് അങ്ങനെ തന്നെ.” സെന്റ് പീറ്റർ എന്ന പട്ടത്തിൽ ഒരു മോശമായ ഭാഗമാണ് അവർക്കു കിട്ടിയത്. മൽഹർ ഒരു വിധത്തിൽ ഒരു വിജയമായിരുന്നു. ഖോജ്, വൈഗാം, ഇഷ്കമത്ത്, ഷിഷ് കി ദിവാർ, മൂന്നു എന്നീ പട്ടങ്ങളിൽ അവർ പ്രധാനഭാഗം അഭിനയിച്ചു. ഖർദാദിലും അവളാണു നായിക.

അവളുടെ വിനോദം

വിശുദ്ധവേദകൾ വിനോദത്തിനു പേണ്ടി അവർ ചെലവഴിക്കുന്നു. നാടൻപട്ടങ്ങളും മുന്നാടൻ പട്ടങ്ങളും കാണുന്നത് കൗതുകകരമാണ്. ഡിറക്ടീവ് നോവലുകൾ വായിക്കാനാണ് കൂടുതൽ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്.

ബെററിഫട്ടൺ, ഏറ്റൻമോർ

ഡ്, ദിലിപ്തമാർ, രാജ്കുമാർ, ഗിതാബാലി എന്നിവരാണ് അവർക്ക് ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട സിനിമാതാരങ്ങൾ. ഏൽ സ്റ്റാൻലിഗാർ ഡ്നർ, അഗാഥാക്രിസ്റ്റി, എഡ്ഗാർ വാലസ് എന്നിവരാണ് അവർക്ക് ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട പുസ്തകകർത്താക്കൾ.

തയ്യലും പാചകവും

തയ്യലും പാചകവും അവർക്ക് അറിയാമോ എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു. “എനിക്ക് റിയാം. അതെല്ലാം ഞങ്ങളെ അമ്മ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞങ്ങൾ വിവാഹിതരാകുമെന്നാണ് അമ്മയ്ക്കു തീർച്ചയായും. സിനിമയിൽ ഞങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കണമെന്ന് അമ്മ

സ്വപ്നത്തിൽ പോലും വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല.”

അവർ തുടർന്നു:—“പക്ഷേ അവരണ്ടിലും (തയ്യലിലും പാചകത്തിലും) എനിക്ക് ഒരിക്കലും രസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ചിലപ്പോൾ തയ്യലും ചിലപ്പോൾ പാചകവും വലിയ പ്രതിവത്തിയില്ലാതെ ഞാൻ ചെയ്യാറുണ്ട്.”

ചോദ്യം—ഭക്ഷണത്തിൽ പ്രത്യേക രാല്യ്കം വല്ലതുണ്ടോ?

ഉത്തരം—ഇല്ല.

ചോദ്യം—അതിരുകൾ?

ഉത്തരം—മല്ല.

ചോദ്യം—മധുരം?

ഉത്തരം—അതെ—ചോക്കലേറ്റ്—അതെനിക്കിഷ്ടമാണ്. പക്ഷേ, അത് അധികം തിന്നാൻ വയ്യ. എന്റെ ശരീരം തടിക്കും.

വിഷയവ്വരം

	പേജ്
1. വിനോദപ്രിയയായ ഷാമ്മി	1
2. ഹൃദയം പിടിച്ചുപറിച്ച്—എൻ. വാസവിയമ്മ	3
3. മാതൃകാധ്യാപനം (ചെറുകഥ)—പെണ്ണമ്മമ്പേങ്ങി	6
4. ചിനപ്പെൺകുട്ടികളുടെ കസേരോപഹാരം	
—മഹാകവി വള്ളത്തോൾ	9
5. നിങ്ങൾ ഏതു പ്രായത്തിൽ വിവാഹം ചെയ്തുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു?—കെ. വി. മാമ്മൻ ബി. എ.	14
6. അശാദിവാ (സിനിമ)—കെ. എൻ. കെ.	16
7. സമുദായമെന്തെ (രൂപികാചിത്രം)	
—പാപ്പനംകോട്ടു പ്രഭാകരൻ	18
8. അവൻ ഏതു വാതിൽ തുറക്കും (ചെറുകഥ)	
—വർഗ്ഗ് സ്റ്റോക്സ്	22
9. അവളുടെ സ്വാമി (ചെറുകഥ)—ജോർജ്ജ് റി. ഏബ്രഹാം	26
10. കളത്തിലും നടിയിലും സ്ത്രീകൾ കളിക്കുന്നത് ശരിയോ	
—തെറോ?	27
11. രാത്രി (ചെറുകഥ)—കെ. ഭാസ്കരൻപിള്ള, കോഴിക്കോട്	29

മുഖവിതം
ലളിത

ഏദയം പിടിച്ചുപറിച്ചില്ല

എൻ. വാസവിയമ്മ

(ഏഷ്യബ്ദപുത്തി കഴിഞ്ഞ ഒരു സാഹിത്യകാരന്റെ പുനർവിവാഹത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം അരുണയുടെ കഴിഞ്ഞ ലക്കത്തിൽ വിവരിച്ചിരുന്നുല്ലോ. അദ്ദേഹത്തെ ഭർത്താവായി വരിച്ച ചെറുപ്പക്കാരിയ്ക്കു് ഇതിനെപ്പറ്റി ചിലതെല്ലാം പറയാനുണ്ട്. അതാണ് ഈ ലേഖനം.

പത്രാധിപർ)

അരുണയുടെ കഴിഞ്ഞ ലക്കത്തിൽ ശ്രീ എം. വാസവൻ എഴുതിയ പിടിച്ചുപറിച്ച ഏദയം എന്ന ലേഖനം പലരും വായിച്ചിരിക്കുമല്ലോ. അതു സമുദയ ലോകത്തിന്റെ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയമായിട്ടുതായും അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞു. അത്രമാത്രമല്ല, അതിലെ പ്രതിവാദ്യവ്യാജത്തിന്റെ മുമ്പശം കൂടി

കാണാൻ പലർക്കും വലിയ കൗതുകം ജനിച്ചിരിക്കുന്നുവത്രെ. അരുണയുടെ വായനക്കാരിൽ നിന്നുണ്ടായ ആ അഭിപ്രായത്തെ അദ്ദേഹിച്ച് ലേഖനത്തെപ്പറ്റി എനിക്കു വല്ലതും പറയുവാനുണ്ടെങ്കിൽ അതു് അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാമെന്നു പത്രാധിപർ എഴുതി അയച്ചിട്ടുള്ളതനുസരിച്ച് ചില സംഗതികൾ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

പത്രങ്ങൾക്കും മറ്റും ലേഖനം എഴുതുന്ന വിഷയത്തിൽ പറയത്തക്ക പരിമയമില്ലാത്തവളാണ് ഞാൻ. ഞാളുകൊണ്ട് എന്റെ ഈ തിരിഞ്ഞുനോട്ടം അദ്ദേഹലേഖനത്തെപ്പോലെ സരസമായിരിക്കുമെന്നു അരും പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതില്ല. കാളഭാസന്റെയും ഭവഭൂതിയുടെയും

കവിതാമാർഗ്ഗങ്ങളും എനിക്കു മിക്കവാറും അപരിചിതങ്ങളാണ്. എങ്ങനെയിരുന്നുവോ വായനക്കാരെ മുൻപറഞ്ഞ കൗതുകത്തെ പൂരിപ്പിക്കുന്നതിനു എന്നാൽ കഴിയുംപ്രകാരം പരിശ്രമിക്കുക എന്നു മാത്രമേ ഇതിൽ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളൂ.

ഒന്നാമതായി പിടിച്ചുപറിച്ച ഏദയം എന്ന തലക്കെട്ടിനെപ്പറ്റിത്തന്നെ ആലോചിക്കാം. അതു കവിതാപതിനു ചേരുന്ന ഒരു അവസ്ഥ പ്രസ്താവന മാത്രമാണ്, പിടിച്ചുപറിക്കുക എന്ന പറയുമ്പോൾ എതിരാളിയുടെ സമ്മതം കൂടാതെ ബലം പ്രയോഗിച്ചു അപഹരിക്കുക എന്നുള്ള അർത്ഥമാണല്ലോ നമുക്കു തോന്നുക. അബലയായ ഞാൻ ശ്രീ വാസവന്റെ ഏദയം സ്വാധീനപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ യാതൊരു ബലവും പ്രയോഗിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതാണു യഥാർത്ഥം. യാതൊരു കൃത്രിമത്വവും അക്കാര്യത്തിൽ രണ്ടുഭാഗത്തുനിന്നും പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ദാമ്പത്യവിഷയത്തിൽ ഉദ്യേപങ്ങളിൽ നിന്നും വളർന്നുവന്ന അനുകൂല്യം സ്വാഭാവികഗതിയിൽ തന്നെയുള്ളതായിരുന്നു. അതു നോവലുകളിലും നാടകങ്ങളിലും വർണ്ണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രണയഗതിയോടു് അത്രതന്നെ സാമ്യശ്ചമുള്ളതല്ലെന്നും ഏറ്റവും അർജ്ജവത്തോടുകൂടി പ്രസ്താവിക്കാൻ കഴിയും. ഏതായാലും ലേഖനത്തിന്റെ തലക്കെട്ടിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും അവസാനത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ശ്ലോകത്തിൽ വ

ചോദ്യം—ശരീരത്തിന്റെ വണ്ണം കാഴ്ചക്കാർ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടോ?

ഉത്തരം—അവശ്യമുള്ളപ്പോൾ. ചോദ്യം—വ്യാധിമ?

ഉത്തരം—ഞാൻ ഇന്ത്യൻ നൃത്തം പഠിക്കുമ്പോൾ അതായതു അതിരാവിലെ

ബാഡ്മിൻറാൻ കളിക്കാൻ അവർക്കു താല്പര്യമുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ സാധ്യമെങ്കിൽ നിന്നലും അവർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. ഡ്വൈവിങ്ങ് രസകരമെങ്കിലും ഭയമാണ്. വിമാനസാരഥ്യത്തെ പുകഴ്ത്തും. എങ്കിലും വലിയ പേടിയാണ്. ഹോക്കിയിലും ഫുഡ്ബാളിലും താല്പര്യമുണ്ട്. ഓകർഷകമായ വേഷങ്ങൾ അണിയുന്നതിൽ അവർക്കു വലിയ ഭ്രമമാണ്. ലിപ്സ്റ്റിക് അല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും മോടിപിടിപ്പിക്കുവാൻ അവർ ഉപയോഗിക്കാറില്ല. സിനിമയിലെ സംഗീതം അധഃപരിച്ചുവരികയാണെന്നു ഷാമിക് അഭിപ്രായമുണ്ട്. വിനോദ സംഭരണിയെ ഒരു പക്ഷത്തിൽ അഭിനയിക്കണമെന്നുള്ളതാണ് അവളുടെ ഏറ്റവും വലിയ അഭിലാഷം.

ചോദ്യം—മറുനാടുകളിൽ യാത്ര ചെയ്യുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ടോ?

ഉത്തരം—തീർച്ചയായും. ഞാൻ ഒരു ലോകപര്യടനം വിഭാവനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഞാൻ പണക്കാരിയായവനാകട്ടെ.

ശരിക്കരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ആയവി
കിച്ചുപറിക്കുറും എന്റെ കയ്യ്
ത്തിൽ ആരോപിക്കത്തക്കതല്ല. ഞാ
ൻ കുറും നിഷേധിക്കുക തന്നെ
ചെയ്യുന്നു.

എന്റെ സ്വഭാവം മദ്ധ്യതിരു
വിരാംകൂറിലാണ്. വഞ്ചിനാട്ട്
എന്നു പറയപ്പെടുന്ന നമ്മുടെ നാടി
ലെ ഒരു പ്രധാന വിനോദമായ
വള്ളംകളിൽ ഞങ്ങളുടെ നാടി
ൽ വളരെപ്രസക്തി കാണുന്നുണ്ട്.
എന്നിടം ചെറുപ്പത്തിലേ വഞ്ചി
യാത്ര വളരെ ഇഷ്ടമായിരുന്നു.
തോണി തുഴയുന്ന ജോലിയും അ
റിയാ. നിന്നാനും നല്ല വശമുണ്ട്.
പ്രസംഗവശാൽ ഒരു സംഗതി കൂ
ടി പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. 'എന്നിടം'
അഥവാ ഏഴോ വയസ്സുള്ള കാലത്തു
ണ്ടായ ഒരു അനുഭവമാണ്. അ
തംഗം ഓർമ്മിക്കുമ്പോൾ ഇപ്പോഴും
എന്റെ ദേഹം മുഴുവൻ കോരി
ത്തരിക്കും.

ഞങ്ങളുടെ വള്ളിക്കൂടത്തിലെ
ഒരു വാചുരായിരുന്നു ശോണായി
സ്സാ. അദ്ദേഹം കുടുംബത്തോടു
കൂടി ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിനടുത്തു പൂ
വക്കിലുള്ള ഒരു വീട്ടിൽ പാർത്തു.
ഒരു ദിവസം കാലത്തു അദ്ദേഹ
ത്തിന്റെ ഭാര്യ കള്ളിക്കാൻപോയി.
പുഴയിൽ നല്ല ഒഴുക്കുണ്ടായിരുന്നു.
കാൽതെറ്റി അ സ്ത്രീ പുഴയിൽ
വീണു. നീന്തൽ വശമില്ലായിരുന്നു.
അതിനും പുറമേ ഗൌരവസ്ത്രീകളു
ടെ വാരിയലിച്ചുള്ള പൂവ ചുറ്റു
ലോ മഹാഭയങ്കരം. അപകടവെല്ലാം
കൂടി കാലിന്മേൽ ചുറ്റി. ചുരുക്കി
പ്പറയാം. അ സ്ത്രീ മരിച്ചുപോയി
ല്ല എന്നു മാത്രം. അളകൾ മുങ്ങി
ത്തപ്പി, തലമുടിക്കു പിടിച്ചു വലി
ച്ചു പൊക്കി വള്ളത്തിൽ കയറ്റി
യപ്പോൾ ശ്വാസം വളരെമന്ദഗതി
യിലായിരുന്നു. എങ്കിലും രക്ഷപ്പെ
ട്ടു. അന്നു ക്കുറുപ്പിൽവെച്ചു സാറു
പറഞ്ഞു—ഞങ്ങളോടൊക്കെ നീ
ത്തു പറിക്കണമെന്ന്— എന്നാൽ

ഞാൻ അതിനു മുൻപുതന്നെ നീ
ത്തുവാൻ അഭ്യസിച്ചിരുന്നു.

കല്പിതാംകഥിയേതേതു
കായംകളഞ്ഞെ തെക്കേതു.

എന്നുംമറ്റുള്ള പാട്ടുകളോടുകൂ
ടി ഞങ്ങൾ അടുത്തുള്ള പുഴയിലാ
ണ് പകൽ സമയം അധികവും ക
ഴിച്ചുകൂട്ടാറുള്ളതും. ചുരുക്കം ചില
അവസരങ്ങളിൽ അമ്മയമ്മന്മാരു
ടെ അടികൊള്ളാറുള്ളതും മോ
ർ അ സന്തോഷപ്രദമായ ബാലകാ
ലം! അതൊക്കെ ഇപ്പോൾ എന്തി
നു പറയുന്നു!

എന്റെ ഒരു കളിപ്പാട്ടാണിത്
യിരുന്നു മേരിക്കുട്ടി. അവളുടെ വീ
ട്ടും എന്റെ വീടും തമ്മിൽ ഒരു
വീളിപ്പാട്ട് അകലമേ ഉള്ളൂ. നീ
ത്താനും കളിക്കാനും മാത്രമല്ല, മറ്റു
പല കാര്യങ്ങളിലും ഞങ്ങൾസൊ
ഹാർട്ടത്തോടെ സഹകരിക്കാറുണ്ടാ
യിരുന്നു. അ മേരിക്കുട്ടിയെകല്പാ
ണം കഴിച്ചുകൊണ്ടുപോയിട്ടുള്ളതു
ഇരുപതിരുപത്തഞ്ചു മൈൽ അക
ലേക്കാണ് അവിടെ അടുത്തും ഒരു
നദിയുണ്ട്. അ നദിയിൽ അവരു
ടെ വീട്ടിൽനിന്നു ഏകദേശം രണ്ടു
നാഴികദൂരത്തിൽ പമ്പാനളിയി
ലെ ചാലക്കര റെട്ടായ്കാലാലെയു
ള്ള ഒരു സ്ഥാനത്തു് അണ്ടത്തോറും
വള്ളംകളി നടന്നുവരുന്നു. അവ
ളുംകളി കാണാൻ മേരിക്കുട്ടിപ്പാ
ക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞു എന്നേയും
ക്കുണിച്ചു. അതിനു പുറപ്പെട്ടപ്പോ
ൾ അതിന്റെ അനന്തരഫലമെന്ന
യറിച്ച് ഒരു ചിന്തയും ഉണ്ടായില്ല,
അന്നു നാലുമണിക്കു മേരിക്കുട്ടി
എന്നോടു പറകയാണു്:—

“വാസി, ഞാൻ നിന്നെ കൂട്ടി
ക്കൊണ്ടുവന്നതു് കളി കാണാൻ മാ
ത്രമായിട്ടല്ല.”

ഞാൻ—പിന്നെ?
മേരി—നിന്നെ ഒരാൾക്കു കാണ
ബമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
ഞാൻ—അതാണതു്.
മേരി—നിന്നോടു് അ പ്രസ്തി

ലെ അക്ഷരമേർപ്പുംകാരൻ പ
ണ്ടോരിക്കൽ ഒരാളിന്റെ കയ്യും
പറഞ്ഞിട്ടില്ല?

ഞാൻ—ശ്ശേ! ഏതു അക്ഷരമേ
ർപ്പുംകാരൻ? ഞാൻ ഓർക്കുന്നില്ല.
എന്നോടു ഒന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

മേരി—വാസി കളിപറയാതെ
ഇതു കാര്യമാണു്.

ഞാൻ—എന്തു കാര്യം?
മേരി—നിന്റെ പു.ർ.വ.വാ
ഹി കാര്യം.

ഞാൻ—ഓ, ശരി, അ പ്രസ്തിലെ
കമ്പോസിറ്റർ ജേക്കബ് പറഞ്ഞ
കാര്യമല്ലേ? ഇപ്പോൾ ഓർക്കുന്നു.

മേരി—അൾ രരക്കേടിലെങ്കി
ലും പ്രായം കുറെ കടന്നുപോയി.

ഞാൻ—അതു ജേക്കബ് എന്നോ
ടു പറഞ്ഞതാണു്. അതു നടപ്പുള്ള
കാര്യമാണോ മേരി?

മേരി—നിനക്കു സമ്മതമാണെങ്കി
ൽ നടക്കും.

ഞാൻ—എന്റെ തക്കമയുടെ
അച്ഛനെ മേരിക്കു അറിയാമ
ല്ലോ. എന്നാണു ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ
വിവാഹമോചനം കഴിച്ചതെന്നു്
അറിയാമോ?

മേരി—ഓഹോ, അതു് അതില
പ്പുറവും അറിയാം. അതു കഴിഞ്ഞു
അഞ്ചുവ കൊല്ലം ആയില്ലേ?

ഞാൻ—അതിന്റെ കാരണം
എന്താ പറയുകേൾക്കട്ടെ.

മേരി—അതു പറയാൻ കൊള്ളു
ല്ല.

ഞാൻ—എന്താ മേരിയ്ക്കും അങ്ങ
നെവല്ല സങ്കടവും പറയാനാണോ?

മേരി—കുടിച്ചുമാറിയ ഒരു യുവാ
വിനെക്കുൾ തിരിച്ചറിവുകൂടുന്ന
ഒരു വയസ്സുനാണു ദേവമനു് വാ
സിജേക്കബിനോടു പറഞ്ഞുവെന്നും
അതുളലാണു് അയാൾ നിന്നേക്കാ
ണാൻ വരുന്ന അളിനെ ശക്തകെ
ട്ടിയതെന്നും എന്നോടു പറഞ്ഞിരിക്കു
ന്നു അതാണു ഞങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ഏ
ർപ്പാട്ടുമെഴുതു്.
ഞാൻ—ഏതെങ്കിലും അളിനെ ഒന്നു

ചെറുകഥ

മാതൃകാ ദ്വ്യാ പകർ

പെണ്ണമ്മ ബേബി, മദ്രാസ്

രാമവർപ്പിള്ളസാർ ഞങ്ങളുടെ ട്രെയിനിംഗ് കോഴ്സിനു വന്നതാണ്. അദ്ദേഹം സമർത്ഥനും കൗശലത്തിൽ സർവ്വപരിചയവും പോലീസിൽ ഒരു കൊച്ചു കമ്മീഷനും പ്രാവീണ്യവും കൈമാറ്റം നൽകിയിട്ടുള്ളതാണ്. സാധാരണ ട്രെയിനിംഗിലെ സഹകരണവും സഹായവും ഒന്നും അദ്ദേഹത്തിനു വിടിക്കാറില്ല. സഹവിദ്യാഭ്യാസത്തോടു ചെറുക്കുന്ന കൂട്ടത്തിലാണ്. അദ്ദേഹം പറയും: "നാം നമ്മുടെ മനസ്സിനെ നിയന്ത്രിക്കണം നമ്മുടെ ജീവിതം. അല്ലെങ്കിൽ മേജർ വിദ്യയെ വെക്കിപ്പോയി മറ്റുള്ളവർക്കു മാതൃകയായി ജീവിക്കണം."

അന്ന് സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ചു പഠിച്ചപ്പോൾ സംഭവിക്കുന്നതുപോലും ഞങ്ങളുടെ സാറിനു വലിയ പ്രയത്നമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്കു മാറ്റുള്ള അദ്ധ്യാപക വിദ്യാർത്ഥികളേക്കാൾ ഈ സാറിനെ വളരെ ഭയമാണ്. ഭയമെന്നു പറഞ്ഞാൽ സർവ്വത്തേയും കടുപാടേയോ കണ്ടുപിടിച്ചോ അറുവെല്ല. അദ്ദേഹം കൂടുതൽ വയസ്സുള്ളപ്പോൾ കടിച്ചെടുത്തതിലെ അശ്വനനെ കാണുവാൻ ഭയമുണ്ടല്ലോ. എന്നാലും ഒരു ഭയം. പണ്ട് കസേരയുടെ സാദൃശ്യമുള്ള വസ്ത്രം വെച്ചു പിണഞ്ഞെങ്കിലോ? തന്നെത്തന്നെ പണ്ടുപോൾ മെടൽ വളരെ വെച്ചുവെച്ചു—പിന്നെയും അത് അസാധാരണമല്ലെന്ന് പെരുമാറുന്നത്.

ഞങ്ങളുടെ ക്ലാസ്സിൽ നാലു വിദ്യാർത്ഥികളുണ്ട്. പത്തുപ്രതി.

ഞങ്ങളുടെ ഗ്രൂപ്പിൽ തന്നെയാണ് രാമവർപ്പിള്ളസാർ. അദ്ദേഹം ഞങ്ങൾക്കു മുന്നേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രൂപ്പിലാണ്.

അദ്ദേഹം വന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കു ഓരോരുത്തർക്കും പ്രകടനം ക്ലാസ്സുണ്ട്. ഓരോ ക്ലാസ്സിനും, പഠിപ്പിക്കുന്ന അർത്ഥം കൈമാറ്റം മറ്റും മുന്നോട്ടു നിർവ്വഹണം കഴിഞ്ഞു പഠിപ്പിക്കും. എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ ആ നേതാവിന്റെ നിർവ്വഹണത്തിലാണ് എനിക്ക് കൂടുതൽ വിശ്വാസം. ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതും തോന്നുന്നവർ ആണ്. അദ്ദേഹം പറയും: അദ്ധ്യാപനം, അതാരു കലയാണ് പ്രത്യേക വാസനയുള്ളവർക്കു അതിൽ വിജയിക്കാൻ സാധിക്കും.

അദ്ധ്യാപകൻ വിജ്ഞാനം ഭയം നേടണം. "നമ്മുടെ രാമവർപ്പിള്ളസാർ അദ്ദേഹം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു Born Teacher ആണ്." ഞങ്ങൾ അക്കാര്യം പ്രതി അറിയാത്ത വിശ്വാസിക്കും. എന്നാൽ സമസ്ത ഞങ്ങളുടെ ഗ്രൂപ്പിലെ ഒരു സർഗ്ഗത്തിൽ കട്ടുറവാണ്. അദ്ദേഹം പറയും, Born Teacher തന്നെയാണ്. പക്ഷേ R ന്റെ ഉച്ചാരണം വിട്ടുകൊടുക്കണം. "അതായത് ബോറൻ Teacher. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സർവ്വപരിചയത്തിലൊന്നും ആ കസേരയിൽ വിശ്വാസമില്ല. എന്താ ചെയ്താ, ഞങ്ങളുടെ എല്ലാം അദ്ധ്യാപകനായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ് രാമവർപ്പിള്ളസാർ.

അന്നൊരു ദിവസം ഒരു മീറ്റിംഗിന് തോന്നുന്നവർ പറഞ്ഞു:— "അതായത് ഉപന്യാസമെങ്കിലും വാ

ദ്രുതിവാദവിയായ ആകട്ടെ. ശരി, രാമവർപ്പിള്ളസാർ ഒരു വിഷയം നിശ്ചയിച്ചു. "സഹവിദ്യാഭ്യാസം ആവശ്യമോ?" വിഷയം എല്ലാവർക്കും ഇഷ്ടമായി. പക്ഷേ, അതാണെന്തിനായിട്ടാണു, പെൺകുട്ടികളിൽ അതെങ്കിലും ആകണമെന്ന് തോന്നുന്നവർക്കു നിർബന്ധം. എല്ലാവരും കൂടി എന്റെ തലയിൽ ചുമത്തി. പക്ഷേ എനിക്കിഷ്ടമില്ല. മറ്റൊരുകിലും അതിനേക്കാൾ അധികമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ രാമവർപ്പിള്ള സാറിന്റെ നേർക്ക് അങ്ങനെയൊരു ഉപന്യാസമില്ലാത്തതാണ് ഞങ്ങളുടെ തലയിൽ. നമ്മുടെ നല്ലതരം. അദ്ധ്യാപകൻ വന്നപ്പോൾ പഠിപ്പിക്കണം. മാത്രം കഴിഞ്ഞു; സാർ—സാർ— അതേവെട്ടി അതിനു ബദലും. എല്ലാവരും അങ്ങനെയോ പറയും. പക്ഷേ പറയുകയാണ്.

അതായത് മീറ്റിംഗിലെ പരസ്യമായി. എല്ലാവരും അക്കാര്യം ഉപന്യാസം പ്രതികരിച്ചിട്ടില്ലായി. ആദ്യം രാമവർപ്പിള്ളസാർ അങ്ങനെയൊരു വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഭാഷയെക്കുറിച്ചും—കാണുന്നവർക്കു—രാമവർപ്പിള്ളസാർ കട്ടുറവായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്.

ഡിറോയിംഗ് മാസ്റ്ററും, തന്നെയും,

രണ്ടു മൂന്നും വർഷത്തേക്ക് ഒരേ ക്ലാസ്സിലെ ബഞ്ചിനെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ചില സുന്ദരവിദ്യാർത്ഥികളും എല്ലാം വിമർശനത്തിലൂടെ കഴിഞ്ഞു.

അടുത്ത ഉപന്യാസക്കാരിയും മറ്റുപ്രധാനപ്പെട്ടവരും. സുവിശിഷ്ടതയോടുകൂടിയും പുരുഷൻ പുരുഷനായോടുകൂടിയും വർത്തിക്കേണ്ടതെന്തെന്നെന്നും, രസം വിഷമാണെന്നിടം ശുദ്ധിയെപ്പോലെയോ ഉപയോഗയോഗ്യമായ ഒരു ധർമ്മമാണെന്നിരിക്കുന്നതെന്തെന്നെന്നും-അഗ്നി നിത്യോപയോഗമുള്ളതെങ്കിലും കൈവിട്ടുകൊള്ളാമെന്നു കേൾക്കുന്നവർക്കു ശരിയായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ സഹവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ആവശ്യം വ്യക്തിയുടേതും സ്ഥാപിച്ചു. അദ്വൈതത്തെ അർത്ഥത്തിന്റെ അടിപ്രായങ്ങളെല്ലാം അടുത്തതിൽ വെട്ടി വെട്ടിപ്പോയി.

എങ്കിലെന്താണ്? രാമചന്ദ്രൻ വീട്ടിലെ അങ്ങനെയും അങ്ങനെയും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും നല്ല സാധനം.

ഒരു തിരുക്കുറുപ്പിനെയും അങ്ങനെയും കൃഷ്ണന്റെ ലക്ഷ്മിദാസനായിരുന്ന പ്രാക്ടിക്കൽ ക്ലാസ്. രണ്ടാംവർഷത്തിൽ ഭാര്യ, വേണ്ടുംപ്രകാരം ഡിഗ്രിയിൽ ചെയ്തിട്ടു കഴിഞ്ഞു വാർത്തിയ രാമചന്ദ്രൻ. അദ്വൈതം മനസ്സിലാക്കുന്നവർക്കും അദ്ധ്യാപിക:— നിങ്ങൾ വീട്ടിൽ വെള്ളത്തിന് ഏതാനും ജന്തുക്കളുടെ വേരുകൾ വെട്ടി, പട്ട, കട്ട, പട്ടി, പൂച്ച, അകട്ടെ, നിങ്ങളോട് ഏറ്റവും കൂടുതൽ സ്നേഹമുള്ള ജന്തു ഏതാണ്?

സർ എന്നോട് അങ്ങനെയും വിളിക്കുംവെച്ച് സ്നേഹമുള്ളത് അങ്ങനെയും ജന്തുവെന്ന്.

ഓ സർ അവിടം തെറ്റിപ്പോയി. എന്നുപിന്നെ പട്ടി, പൂച്ച, ശരി, നമുക്കിനി പട്ടിയെക്കുറിച്ച് പഠിക്കാം.

അടുത്തടുത്തും പ്രദർശനമായവ വാറം 5

ഒരു ശാലിന്റെ അന്തകഥ കഥനം.

എനിക്ക് ഇപ്പോൾ പത്രങ്ങളു വയസ്സായി. എനിക്ക് ഒരു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ—

സാദോ—സാദോ—ഒരു സംശയം. ഒരു വിരുതൻ എഴുന്നേറ്റു. ഉടുത്തിരുന്ന മുണ്ടിന്റെ കയ്ക്ക് അഴിച്ചു കെട്ടിയിട്ടുള്ള മുണ്ടിന്റെ ഉടുത്ത സംശയം ചോദിക്കുകയാണ്.

(ക്ലാസ്സുമധ്യത്തു് എഴുന്നേറ്റുനിന്നു് വിദ്യാർത്ഥ കൾ ആവിധം തയ്യാറെടുക്കുന്നതും അദ്ധ്യാപകപ്രാപ്തിയുടെ നേതൃത്വമുള്ള അദ്ധ്യാപകനായൊരാൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. സാദോജി നിയമ വകുപ്പുകൾ അനുശാസിക്കുന്നതും.)

സാദോ— പട്ടി പത്രങ്ങളു വയസ്സുവരെ ജീവിച്ചിരിക്കുമോ? അങ്ങനെയൊരു സങ്കല്പം. എങ്കിലും ഒക്കത്തുള്ളു.

അപ്പോൾ മറ്റൊരാൾ എഴുന്നേറ്റു സാദോ പട്ടി വർത്തമാനം പറയുമോ?

എടോ അങ്ങനെയൊരു സങ്കല്പം. എങ്കിലും പഠിക്കാനൊക്കത്തുള്ളു.

സാദോ സങ്കല്പിച്ചാൽ പറയാനൊക്കുമോ?

സാദോ സാദോയുടെ വീടെവിടാ? അപ്പോൾ അങ്ങനെയൊരു ഉപമയിൽ നിന്നൊരു ശബ്ദം. സാദോയുടെ കണ്ണാണ് തൊന്നു വിടിക്കുന്നത്. പാപം സാദോയുടെ കണ്ണിന് ദീനമായിരിക്കും.

ഇങ്ങനെയൊരു സംശയങ്ങളുടെ ബാധ. അദ്ധ്യാപിക ഇതിന്റെയൊരു ഭാഗമായി മിശിച്ചു നിൽക്കുന്നതിനിടയിൽ ഒരു കൂടെവിട്ടു ക്ലാസ്സിൽനിന്നും—അടുത്ത ക്ലാസ്സിലെ അദ്ധ്യാപകൻ മേശപ്പുറത്തു നിൽക്കുകയും തിരിഞ്ഞൊരു നോട്ടവും എഴുന്നേൽക്കുകയും കയ്യിൽ കയ്യിൽപ്പോലെയോ മണിയുകയും. സാദോ, അങ്ങനെയൊരു രക്ഷപ്പെട്ടു. രാവിലെത്തന്നെ പാപം അങ്ങനെയൊരു അപസ്മാരിച്ചു.

ഉച്ചകഴിഞ്ഞു. അദ്വൈത ക്ലാസ്സ് രാമചന്ദ്രൻപോലുള്ള സാദോയുടെ

നിരൂപണക്ലാസ്സാണ്. രാവിലെ ബാധകളായി അകട്ടികൾ തന്നെ. പക്ഷേ, അവരെല്ലാം പുതിയ ജനം. എടുത്തപോലെ സാദോയുടെ ക്ലാസ്സിലെ മറ്റൊരാളായി വർത്തിക്കുന്നു.

ഒരു പട്ടം ഭംഗിയായി ബോർഡിൽ നേരത്തേ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ധ്യാപകന്റെ പേര്, ക്ലാസ്, സമയം ഇത്യാദിയെല്ലാം. പട്ടം ഭംഗിയായി ചെല്ലിക്കൾപ്പിച്ചു. പ്രദർശനമായവ, മാതൃകയായവ ഇങ്ങനെയൊരുതന്നെ, അനുസരിച്ചു തുടർന്നു.

സാദോയുടെ വേഗമേവാ നിജ—

ജനകൃത്യാ സാദോയുടെ വേഗമേവാ സദാ— നിശി പാണ്ഡവോടും ബാധിച്ചു തുടങ്ങിയ വാഴ്ച— തിരിൽ നിന്നു മേലേ ജോതിസ്സുതൻ ക്ഷണികജീവി— തമല്ലി കാലം.

സരസമായി വാഴ്ചയായി. രാവിലെ എടുത്ത ക്ലാസ്സിലെ “ഒക്കത്തും” മറ്റും ഉള്ളതെന്തെന്തെന്നും അയിരുന്നില്ല. ഉന്മേഷമുള്ള അദ്ധ്യാപകൻ. സജീവമായ ക്ലാസ്സ്, പല ഉപദേശങ്ങളും നൽകിക്കൊണ്ട് പാപം തുടർന്നു. “യേനകന പ്രകാരേണ പുരുഷ പ്രസിദ്ധോഭവേന്” എന്ന ഭാഗത്തിന്റെ അർത്ഥവും ഉള്ളിതുകൊള്ളമായ ഭാര്യയിൽ കട്ടികൾക്കു ദാഹിക്കത്തക്ക രീതിയിൽ സന്ദർഭമായി. അതിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചു. അതായത് ഒരു മനുഷ്യൻ ജനിച്ചാൽ—ജീവിച്ചാൽ വെറും കട്ടുപുല്ലു നല്ലവനായിപ്പോകരുത്. പ്രസിദ്ധനായവർക്കും. പെട്ടെന്നുപിന്നെപ്പിന്നെപ്പോലെ അയാളും തരക്കേടില്ല. അവിടെ നിന്നും ഇന്നും ഒരിക്കലും അങ്ങനെയൊരു നിർമ്മാൽ അങ്ങനെയൊരു ജീവിതം എന്നല്ല നല്ല മർദ്ദത്തിലൂടെ നല്ലതെന്തെല്ലാം സിദ്ധി നേടണം— ജനസാധനം നേടണം. ഉറപ്പും അങ്ങനെയും

എല്ലാവരും നന്നായി ജീവിക്കണം. നമ്മുടെ മാതൃകാല്പാവകൾ നമ്മുടെ ശരീര മനസ്സിലാകുന്നത്!!

ചിനപ്പെൺകുട്ടികളുടെ കസുമോപഹാരം

മഹാകവി വള്ളത്തോൾ

(ജൂലൈ മാസത്തിൽ ഇൻഡ്യൻ കലാകാരപ്രതിനിധിസംഘത്തിലെ ഒരംഗമെന്ന നിലയിൽ മഹാകവി വള്ളത്തോളും ചൈനാ സന്ദർശിച്ചു. ഇതു് “ഒരപൂർവ്വ സൗഭാഗ്യമായി ഈ എഴുപത്തിയഞ്ചുകാരൻ കരുതുന്നു” വീക്കിങ്ങിലെ തീവണ്ടിയാപ്പീസിൽ ചിനപ്പെൺകുട്ടികൾ അർപ്പിച്ച കസുമോപഹാരം, ആ കുമാരികളുടെ പിഞ്ചുമുഖങ്ങളിൽ നിന്നു പൊഴിഞ്ഞ പൂഞ്ചിരിപ്പൂക്കൾ, രാജാധിപതിയുടെ സരക്കാരം, സമ്പ്രദായമുള്ള പാടങ്ങൾ, ഗ്രാമങ്ങളിലെ വിദ്യാഭ്യാസം, ഇൻഡ്യൻകലകളെപ്പറ്റി ചീനക്കാരരുടെ അഭിനന്ദനങ്ങൾ ഇതെല്ലാം നമ്മുടെ മഹാകവിയെ ആകർഷിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു സന്ദേശം ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു.—പ.)

ഇക്കഴിഞ്ഞ ജൂലായി മാസത്തിൽ ഇന്ത്യയിൽനിന്നു ചീനത്തേക്കുള്ള കലാകാരപ്രതിനിധിസംഘത്തിൽ ഒരംഗമായിപ്പോകാൻ എനിക്കും ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചു. പ്രാചീനസംസ്കാരകേന്ദ്രമായ ആ മഹാരാജ്യത്തെപ്പറ്റി രല്ലാകക്ഷികൾ പറഞ്ഞുപരഞ്ഞു അസത്യങ്ങളുടെയും അർദ്ധസത്യങ്ങളുടെയും ഇരുൾ പൂർവ്വിലേക്കു സ്വന്തം ബാഹ്യാന്തരനേത്രങ്ങളുടെ ഒരു കൊച്ചുവെളിച്ചം പായിച്ചു വാസ്തവത്തിന്റെ വല്ല നൂറുങ്ങളും പെറുക്കിയെടുക്കാൻ ഒരു കൗതുകം എന്റെ ഉള്ളിൽ മുളച്ചുവെത്തിനിന്നിരുന്നു. അതു് ജ്ഞാനിയെങ്കിലും ഫലിക്ക

മാറു കലാനുകൂല്യം കൈവന്നതു് ഒരു വിലയവിയ നേട്ടവും അപൂർവ്വ സൗഭാഗ്യവുമായി ഈ എഴുപത്തഞ്ചുവയസ്സുകാരൻ കരുതുന്നു.

അതോടൊപ്പം കുറെ സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പു് ഒരിക്കൽ ബർമ്മയിലല്ലാത്ത മറ്റൊരു വിദേശത്തു് ഈതപരെ കടൽ താണ്ടിയെത്തിയില്ലാത്ത കഥകളിയെന്നാടുകലകളുടെ റാണിയെന്നു ചുതിയലോ

കം ചുങ്കപ്പു്ത്തിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഈ പഴയ കേരളീയപ്രതിഭയെ—ചീനരാജ്യത്തിന്റെ സുപ്രസിദ്ധമായ കലാബാധത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ഇദംപ്രഥമമായി പ്രത്യക്ഷമാകാനും സന്ദർഭം കിട്ടിയതുകൊണ്ട്, എന്റെ സന്തോഷത്തെ അഭിമാനംപൂരിച്ചു-ഈ സന്തോഷത്തിന്റെയും അഭിമാനത്തിന്റെയും കനകദപാരം ലഭിക്കെ തുറന്നു

ഭാരതം- ചിനാസമാധാനസമിതികളുടെ ഉദ്ദേശ്യത്തിനും സ്നേഹത്തിനും നന്നി പഠയാൻ തക്ക വാക്കുകൾ എവിടെ കിട്ടും.

രണ്ടു ലോകങ്ങൾ

ദിൽഹിയിൽനിന്ന് ഒരു രാത്രിയിലെ വിമാനയാത്രയാൽ ഹോങ്ക്കോങ്ങിലും അവിടെനിന്നു രണ്ടു രണ്ടര മണിക്കൂർ നേരത്തെ തീവണ്ടിയാത്രയാൽ ചിനത്തിന്റെ തെക്കുഭാഗത്തായിട്ടും ചെന്നെത്തിയ ഈ ഇന്ത്യാക്കാരെ സന്ദർശിച്ച മനുഷ്യാന്താര്യം പ്രസന്നമായ കശുമാനോഷ്ണങ്ങളും കരുതിത്തന്ന സ്വയംഭരണാധികാരികളും സൗഹൃദസുഹൃത്തുക്കളായ അധികാരികളും ഹിന്ദു ഭാഷാജ്ഞയും നൽകി എതിരേറ്റ അതിരും എന്റെ മനസ്സിൽ എന്തെന്നും മറക്കാതെ നിൽക്കും.

ഹോങ്ക്കോങ്ങിന്റെ അതിർത്തിയിൽനിന്നു ചിനപ്രാന്തത്തിൽ കടന്നപ്പോൾ കണ്ട വിപുലമായ വ്യവസായം ആ പരിമിതമായ പരിധിക്കുള്ളിൽത്തന്നെ രണ്ടു ലോകം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി എനിക്കു തോന്നി. തെക്കുവശത്തു പ്രായേണ വൻപട്ടണങ്ങളിൽ കാണാറുള്ള വിശപ്പും, ഇരപ്പും, വെടിപ്പു കേടും, വടക്കു വശത്തെ സംതൃപ്തി, സ്വച്ഛത, ഒരു ജീവമൈത്രിയുടെ പരിസ്ഥിതിയും.

ചിനത്തിന്റെ അതിർത്തിയിൽ നിന്നു പിക്കിങ്ങിലേക്കുള്ള യാത്രയും പിന്നീടുണ്ടായ വയ്ക്കനങ്ങളും സകല സുഖസൗകര്യങ്ങളോടു കൂടിയ ബ്ലോക്ക് ട്രെയിനിൽ ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നവംബർ 20-ാം തീയതി പിക്കിങ്ങിലെത്തി. ഇതിനിടയിൽ കുന്നാൻഗിൽ ഒരു വമ്പിച്ച ഹോട്ടലിൽ ഒരു നാൾ പരമസുഖമായി വിശ്രമിച്ചതും മറക്കുക വയ്യ.

കുസുമോപഹാരം

ഞങ്ങൾ 20-ാം തീയതി രാത്രി പിക്കിങ്ങിലെ വലിയ തീവണ്ടിയാപ്പിസിൽ ഇറങ്ങിയപ്പോൾ ഞങ്ങളെ എതിരേൽക്കുവാൻ വന്നുചേർന്നിരുന്ന മാനുവൽ നമ്പ്യാരുടെ പിന്നിൽ ഓരോ പുഷ്പങ്ങളും കൈയിൽ പിടിച്ച അതിന്റെ സൗകര്യമുള്ള ഇരുപത്തൊമ്പതു പെൺ കുട്ടികൾ—പത്രങ്ങളും ഇരുപതും

മാവോസേതുങ്ങ്

വയസ്സുകൾക്കിടയിലുള്ളവർ—ആ ഹിന്ദുക്കളായിരുന്ന മുഖങ്ങളിൽ പാടും പാടി നിന്നിരുന്നു. അവർ ക്രമേണ സമീപിച്ചു പുഷ്പങ്ങളെ കൈയിൽത്തന്നു സംഘത്തിലെ ഇരുപത്തൊമ്പതു പേരെയും ഉപഹരിച്ചു. അവരുടെ പിന്തുടരുന്നവരിൽനിന്നു പുഞ്ചിരിപ്പുകൾ ഞങ്ങളിൽ പൊഴിഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ ചെന്ന ഓരോ തീവണ്ടിയാപ്പിസിലുമുണ്ടായിരുന്ന കലാരികളുടെ ഈ

കുസുമോപഹാരം. ചിനക്കാരുടെ പുഷ്പപ്രദാനം പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അങ്ങനെ അവരുടെ നിഷ്കളങ്കമായ ഭാരതീയസ്നേഹമാകുന്ന വസന്തം ഈ വള്ളത്തോളെന്ന കിഴവന്മാരെയും പൂവണിയിച്ചു.

മാവോസേതുങ്ങ് കൂടി കോട്ട

26-ാം തീയതി സംഘത്തിലെ അഞ്ചു പേർ—ഞാൻ ഉൾപ്പെടെ—ചിനാപ്പിപ്പുഴയിൽ ചെലുത്തുന്ന മാവോസേതുങ്ങിനെ ചെന്നു കണ്ടു. ഏറ്റവും അടുത്തുവെച്ച് ഒരു കൂട്ടത്തോടും കൂടിയാണ് അദ്ദേഹം ഞങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചത്. കശുമാനോഷ്ണപ്രസന്നനായ അദ്ദേഹം ഒന്നാമതായി പറഞ്ഞത് കൊറിയയ്ക്കു വീരമനുസ്മരണമായി പാരോഡ് 27-ാം തീയതി ഒപ്പുവെക്കുമെന്നാണ്. ഈ അശ്വാസകരമായ വൃത്തമാനം ഇന്ത്യവിട്ടതിനു ശേഷം ഒരു പത്രവും വായിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടു അടുത്തു. ഇതു പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമാധാനവാഞ്ഛമറിയിക്കുന്ന മുഖത്തുനിന്നുകൊണ്ട് ഒരു വിശേഷമധ്യം എനിക്കു വേണ്ടു.

വസ്ത്രവും നീളവും കുറഞ്ഞ ഒരു സാധാരണ ചിനക്കാരനാണ് മാവോ. തന്റെ വിശുദ്ധരാജ്യത്തെ അനുകരണാത്മകമായിട്ട് നിന്നു തീവ്രവൃത്തം കൊണ്ടുയർത്തിയ ആളാണിതെന്ന് അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടാൽ തോന്നുകയില്ല. വാസ്തവത്തിൽ അമ്പതു കൊടി ജനങ്ങളുടെ ഭാരം വഹിച്ചവനായിട്ടും വഹിക്കാൻ കെൽപ്പുള്ള ആ കൃശശരണം. കുറിയ ദേഹം, പെരിയ അർത്ഥാവ്യം ഇതാണ് മാവോസേതുങ്ങ്. രാജ്യക്ഷേമം, രാജ്യക്ഷേമം എന്നു ഒരൊറ്റ വിചാരമേ അദ്ദേഹത്തിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്ത സഹപ്രവ

എം. എം. മാണി മാളിയേക്കൽ
സ്വർണ്ണവ്യാപാരം

കെ. കെ. റോഡ് - കോട്ടയം.

എറാവം നവീന മാതൃകയിലുള്ള എല്ലാത്തരം സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾക്കും
പ്രസിദ്ധി ആർജ്ജിച്ച ഏക സ്ഥാപനം.

കമ്പോളനിരക്കനുസരിച്ചുള്ള വിലക്കീഴ്ച. ഓർഡറുകൾ അനുസരിച്ച കൃത്യസമയത്തു് ആഭരണങ്ങൾ നൽകപ്പെടും.

ഞങ്ങളുടെ ഫോൺ ൦൨ സന്ദർശിക്കുക.

[illegible]

സമയംപോയതറിഞ്ഞില്ല

മാവോസേനക്കിൻ്റെ പാർട്ടി
കത്തിച്ചുള്ള ഒരു അതിവിശാലമായ
ഹാളിൻ്റെ വച്ച് അന്ന രാത്രിതന്നെ
ഇന്ത്യൻകലാപ്രകടനങ്ങളും അദ്ദേ
ഹത്തിൻ്റെ ഗംഭീരമായ ഒരുചായ
സൽക്കരവും നടത്തപ്പെട്ടു. അയിര
ത്തിൽപരം മാന്യ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ
അതിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. ആ

സദ്യ്യിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ പ്രധാന
മന്ത്രി ചെങ്കുണ്ടായ തന്നെയായി
രുന്നു.

വിക്ഷിപ്തിൽ സിനിമയും നാടകവും ഡാൻസും സർക്യൂസ് മറ്റും കണ്ടുകൊണ്ടും ഞങ്ങളുടെ കലകളെ കാണിച്ചുകൊണ്ടും കൂടക്കൂടെ സൽക്കാരങ്ങളിൽ സംബന്ധിച്ചുകൊണ്ടും പത്തു നാൾ പത്തു നിമിഷംപോലെ കഴിച്ചതിനുശേഷം ഞങ്ങൾ മുൻപ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ സ്പെഷ്യൽ ട്രെയിനിൽ സഞ്ചരിക്കാൻ തുടങ്ങി. അന്നന്നായി അനേകായിരം നാഴിക ഞങ്ങൾ സഞ്ചരിച്ചു. പാതയുടെ ഇരുവശത്തും പരന്നുകിടന്ന പാടങ്ങളിൽ ഒരിടംപോലും സസ്യശാമളമല്ലാതെ കാണപ്പെട്ടില്ല. നാഭാവീഥിയോടുനർമ്മ സല്ലാപംചെയ്യുന്ന വയലുകളുണ്ടി

ഞ്ഞ പർവ്വതങ്ങൾ, ആ വലുപ
 ൾണ്ണത്തെ പക്ഷെന്തെത്തുപോലു
 ക്കു പാടങ്ങൾ, ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കുവലുതും
 ചെറുതുമായ താമരപ്പൊയ്കകൾ,
 അപയിൽ വിരിഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന പൂ
 കളും നീന്തിക്കളിക്കുന്ന കൃഷിവല
 ക്കിടാങ്ങളുടെ മൃഗവന്മങ്ങളും—
 ഈ കോൾമയിർകൊള്ളിക്കുന്ന കാ
 ഗ്നിമുഖം മാർഗ്ഗമെന്തർപ്പമോ അന്ന
 അവിടങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന കുടും
 ചുട്ടോ ഞങ്ങൾ റെല്ലും അറിഞ്ഞി
 ട്ടു.

ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുനടന്നിരുന്നതു
പീടികയിലെ സമാധാനക്കുമ്മിറ്റി
യുടെ വൈസ് പ്രസിഡന്റ്മാരിലൊ
രാളായ ഹി എന്ന യുദ്ധം അതി
ലെ മെമ്പർമാരായ കുറേ സ്ത്രീപുരു
ഷന്മാരുമാണ്.

തിന്നെററ യാമാന്തിം ചീനഗ്രാമങ്ങളിൽ
 തെളിഞ്ഞുകൊണ്ടും. ഗപ
 റ്റെങ്ങു ജനികൾക്കു നേടേണ്ടതു
 കൊടുത്തു ബാക്കിയുള്ള ഭൂമികളെ
 ലാം കൃഷിക്കാരെ ഏല്പിച്ചതോടുകൂ
 ടി അവിടങ്ങളിൽ കൃഷിയുണ്ടായ
 ഉളർച്ച പറഞ്ഞറിക്കാവതല്ല. സ്ത്രീ
 കളും പുരുഷന്മാരും സംതൃപ്തി
 യോടും അഭിമാനത്തോടും ഉത്സാ
 ഹത്തോടുകൂടി നാൾതൊറും പ
 ണ്ണമണിക്കർനേരം വയലുകളിൽ
 ജോലി ചെയ്യുക എന്ന പരിവൃ
 ചിനങ്ങളെ പടന്നിരിക്കുന്നു.
 മൂന്നുകൊല്ലം മുമ്പുവരെ അവിടെ
 മത്സരിച്ചിരുന്ന ദുർഭിക്കുരക്കുസ്സു്
 ഈ കരത്തുള്ള കൈക്കോട്ടകളാൽ
 കുഴിച്ചു മുട്ടപ്പെട്ടുകുഴിഞ്ഞിരിക്കു ന്നു.
 വയറിൽ മൃഷ്ടനവും പോക്ക
 റിൽ കാശുമാലിയാത്ത ഒരു തൊ
 ശിലാളിയെ അവിടെ കാണില്ല.
 മറ്റൊന്നല്ല ചീനക്കാരെ പൃഷ്ഠി
 കലാസംസ്കാരങ്ങളിൽ അഭൂതപു
 ര്വമാംവണ്ണം പത്രത്തതിനു കാര
 ണം ഗീത—നാട്യ—നൃത്താദിക
 ളിൽ അപകൃഷ്ട പഠപ്പും മതി
 പ്പും എത്രമേൽ സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെ
 ന്നു ഇൻഡ്യൻ കലാപ്രകടനങ്ങളെ
 ആസ്വദിച്ചിരുന്ന അവരുടെ സര
 സമുഖങ്ങളിൽനിന്നു എന്നിങ്ങ
 ളൊക്കെ മനസ്സിലായ്. അവരു
 ടെ പഴയ ഭാഷാ എന്ന കളിത
 നെ ഒരുതൃഷ്ണകലയാണു്. പു
 രിയ തരം നാടകങ്ങളു് ഞാൻ
 കാണുകയുണ്ടായി. അഭിനയത്തി
 ൽ അചിരിയരായ ചില നടന്മാ
 രും നടികളും അവിടെ മികുപട്ട
 ണങ്ങളിലുണ്ടു്. ഷാജഹാൻ
 ൽവെച്ചു ഞാൻ കണ്ട ഒരു മലയാ
 വന്യനായ നാടകക്കാരിയുടെ അ
 ഭിനയം അസാധ്യമാണെന്നു പറ
 ഞ്ഞാൽത്തന്നെ അതിശയോക്തി
 യാവില്ല. അത്രയും കലാവിരു
 ത്ത സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവർ ഇത്ര കൊ
 ണ്ടാടിയിരുന്നതു് ഇന്ത്യൻകലകൾ
 ക്കു ഒരു ബഹുപരിയായിക്കു തരാം.

കഥകളി അവരെ അധികം ആകർഷിച്ചുവെത്ര. ഒരു പണ്ഡിതൻ എന്നോട്ടു നേരിട്ടു പറകയുണ്ടായി ഈ ഇന്ത്യൻകലകളെല്ലാം ഉൽകൃഷ്ടങ്ങൾതന്നെ. എന്നാൽ എന്നെ ഏറെ രസിപ്പിച്ചത് കഥകളിമാണ്. കേരളമേ എങ്ങായിരം നാഴിക ഭൂതന്തുനിന്നു കിട്ടിയ ഈ പ്രശംസാപത്രം നി സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചുകൊള്ളുക. ഓപ്പറ എന്ന കളിയോടു ഒട്ടൊക്കെ സാമ്യമുള്ളതുകൊണ്ടായിരിക്കാം കഥകളി ചിനകാക്ഷ കൂട്ടൽ കമനിയമായിത്തോന്നിയതു്.

റഷ്യയും ചീനയും ഇന്ത്യയും ഒന്നിച്ചു യിൽക്കണം.

ചില മികച്ച യുവകവികളെയും ഞാൻ കാണുകയുണ്ടായി അവരെല്ലാം സാമാന്യജനങ്ങളുടെ മനോവൃത്തികളെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്ന കൃതികൾ എഴുതുന്നവരാണ് ഇന്ന് അവരുടെ പ്രധാനവിഷയം ലോകസമാധാനംതന്നെ ശാന്തി ചീനയ്ക്കു ആഖ്യാലവുചം ജനങ്ങളുടെയും ഒരു പരസ്യദേവതയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. നോക്കുക, അവരുടെ മനസ്സംസ്കാരം. ഞാൻ ഒരു സൽക്കാരത്തിൽവെച്ചു സംസാരിക്കുന്നതിനിടയിൽ ഇങ്ങനെ പറകയുണ്ടായി. “പാൻമുഞ്ചോണിൽവെച്ചു ഒപ്പിട്ട സന്ധിപ്പത്രം ലോകത്തിന്മേൽനിന്നു യുദ്ധമെല്ലാ തുടച്ചുനീക്കാൻ പരാജയമാവുമെന്നൊക്കൂട്ടം. വോൾഗാ യാങ്ങ്സി, ഗംഗ എന്നീ മഹാനദികളിലെ വെള്ളം ഒന്നിച്ചുപകർന്നാലേ യുദ്ധത്തിനിടയ്ക്കു കെട്ടടങ്ങുകയുള്ളൂ. അതായത് റഷ്യയും ചീനയും ഇന്ത്യയും ഒത്തൊരുമിച്ചു മുൻനിന്നു പരിശ്രമിച്ചാലേ യുദ്ധപ്പുക പുരളാത്ത ഭരണരീക്ഷം കാണുമാറുകയുള്ളൂ.

TEL. STERLING
PHONE 112

BHIMA E BROTHER

Jewellers

ALLEPPEY

VISIT 'ALLEPPEY SILK HOUSE'

ഇപ്പോഴാണ് മത സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളത്.

ചീനയ്ക്കു നഗരങ്ങളിലും നാട്ടും പുറങ്ങളിലുമൊക്കെ നാനാപ്രകാരങ്ങളായ മതമതതുവേലകൾ നടക്കുന്ന കാലമാണിത്. വീട്ടും, റോഡും തോടും പാടവും, പറമ്പുകളിലും പരിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നു. ജവഹിരത്നങ്ങളിനും ധാതുക്കൾക്കുമായി വലിയ വലിയ അണകൾ കെട്ടുന്നു. പാലങ്ങൾ പണിയുന്നു സൂക്ഷിക്കുന്നതിന്റെയും സുഖത്തിന്റെയും ഒരു അത്യാനന്ത വിശാലമായ കെട്ടുരും പുറത്തുയർന്നുകയറുന്നു അവർ ഉത്തരൈക്കലാളികൾ ചെയ്യുന്നത്. പീടിക്കാലിലെ പ്രധാന ബുദ്ധക്ഷേത്രത്തിന്റെ ജീർണ്ണത തീർക്കുന്നത് ഞങ്ങൾ കണ്ടു. പണ്ടു ആക്ഷേത്രം ഏങ്ങിനെയാണെന്നു ചൊല്ലാൻ അങ്ങനെയൊന്നു കണ്ടെന്നാണ് അധികൃതന്മാരുടെ നിശ്ചയം ആ അത്ഭുതകരമായ പഴയ മതത്തിൽ പരമ്പരാഗതമായ പാടവമുള്ള ശില്പികൾ ഭാഗ്യം കൊണ്ട് ഇന്നും അവിടെ ജീവിക്കുന്നു. മതമില്ലാത്ത നാസ്തികരാജ്യത്തു എന്തിനാണാവോ പഴയവൻ ബുദ്ധക്ഷേത്രം. അപ്പോൾ അ

നസ്സുടമറിയ ഒരു മുസ്ലീംപള്ളിയിലേക്കു ഞങ്ങളിൽ ചിലർ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. അവിടെത്തെ മൗലവി ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞത് “ഈ പുതിയ ഭരണം ഏർപ്പെടുത്തിനുശേഷമേ ഞങ്ങൾക്കു നഷ്ടമായിരുന്ന മതസ്വാതന്ത്ര്യം തിരിച്ചുകിട്ടിയുള്ളൂ എന്നാണ്. മൗങ്ങളെ പർളിക്കുകയല്ല, മാനിക്കുക തന്നെയാണ്. ഇന്ത്യ, ദേവതയുടെ, ആ ചിരന്തന സഖി ചെയ്യുന്നത്.”

സൂര്യരശ്മി ഇരട്ടാക്കാർ പറിച്ചു

ആ നമുക്കായ ഒരു മാസമാണു ഞങ്ങൾ ചീനയ്ക്കു കഴിഞ്ഞത്. ഞങ്ങൾ 23 വേറെ സഞ്ചരിച്ചിരിക്കാനും സൽക്കരിക്കാനും സന്തോഷിപ്പിക്കാനുമായി ചീന രാജ്യത്തിലെ സമാധാനക്ഷേമിറ്റാക്കാർ പണം വാരി വർഷിച്ചതു കണ്ടാൽ വൈശ്വവണ്ണം വെളുത്തുപോയും. അപ്പോൾ, ഈ കടം നമ്മൾ എങ്ങനെ വീട്ടും എന്നെനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ അപർക്ക പണിയെടുക്കാനും പണമുണ്ടാക്കാനും അറിയാം. നമുക്കു? ഹാപ്പോളിയർബോണപ്പാർട്ടി ഒരിക്കൽ പ്രസ്താവിച്ചുപോൽ, ഒരു ഭീമൻ കിടന്നുണ്ടെന്നു, അവനെ ഉണർത്താൻ പോകും അമ്പാക്കും എത്ര ശരി, ആ ഭീമൻ—മഹത്തു

നിങ്ങൾ ഏതു പ്രായത്തിൽ വിവാഹം ചെയ്യുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു?

(കെ. വി. മാമ്മൻ)

സ്രീകും പുരുഷനും വിവാഹത്തിനുള്ള നല്ല പ്രായം ഏതാണെന്ന് ഉള്ളതിനെപ്പറ്റി ഇന്നും പല വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടക്കുകയും വിഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങൾ നിലവിലിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. മുമ്പ് ഇൻഡ്യയിൽ മാത്രമല്ല പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലും ബാല്യകാലവിവാഹം ഒരു പതിവായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നു യുവതീയുവാക്കന്മാരിൽ വിവാഹം നീട്ടിവെയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു വാസനയാണു സാർവത്രികമായി കാണുന്നത്. ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രവണത ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വനിതയേ കൂടായ മേരിസ്റ്റോപ്സ് മറ്റു ചില വാദഗതികൾക്കുപുറത്തു വെക്കുകയുള്ള വിവാഹത്തിനെതിരായ അഭിപ്രായമാണു പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളത്. പെൺകുട്ടികൾ പതിനഞ്ചാമത്തെ വയസ്സോടുകൂടി വിവാഹിതരാകുന്നതെന്നു മേരിസ്റ്റോപ്സ് പറയുന്നു. ഒരു ശാരീരിക നിലപാടിൽ നിന്നുകൊണ്ട്, യുവജനങ്ങളുടെ

വികാരശക്തികളെ അമർത്തി അവരിൽ മാനസികമായ ഒരു സംഘർഷം ഉണ്ടാകുന്നതിനിടപെടേണ്ടതെന്നത്രേ മേരിസ്റ്റോപ്സ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

നേരത്തേ വിവാഹിതരാകുന്ന പക്ഷം സ്രീയും പുരുഷനും യഥാർത്ഥ ദമ്പതികളായി കടുംബത്തിലെ ഇതര അംഗങ്ങളോടൊത്തു സൗഹൃദമനസ്സോടെ കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു പല മാതാപിതാക്കന്മാരും വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട്. വൈകി വിവാഹിതരാകുന്നവർക്കു വിശാലമനസ്സായും, പ്രസാദാത്മകത്വവും നഷ്ടപ്പെടുന്നവെന്നും തന്മൂലം കടുംബത്തിലെ ഇതര അംഗങ്ങളോടൊത്തു രമ്യമായി ജീവിക്കുന്നതിനു സാധിക്കാത്തപണ്ണി, അവരിൽ തൻകാൽപ്പവണായ മുന്നിനിൽക്കുന്നുവെന്നും ഈ അഭിപ്രായക്കാർ പറയുന്നു.

“യൗവനയുക്തരായ ദമ്പതികളെ കാണുന്നത് തന്നെ അനന്ദകരമാണ്. ഒരുവർ വ വിവാഹം ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അതു നേരത്തേതന്നെ നടത്തണം. ജീവിതം ദുരിതപൂർണ്ണവും, സന്തോഷരഹിതവും ആകുമ്പോൾ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് എന്താണു വിശേഷതയുള്ളത്? എന്നത്രേ വികാരാന്തരവിശേഷങ്ങളിൽ മികച്ച ജ്ഞാനമുള്ളവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും മർമ്മപ്രധാനമായ വിവാഹത്തെപ്പറ്റിയുള്ള നമ്മുടെ മനോഭാവത്തെ സ്വീകരിക്കുന്ന എല്ലാ വികാരവിശേഷ

ങ്ങളെയും നാം വളരെ സൂക്ഷിക്കണം. സ്രീയും പുരുഷനും ഇളംപ്രായത്തിൽ തന്നെ വിവാഹിതരാകുന്നതു വൈകിയുള്ള വിവാഹത്തെക്കാൾ ഗുണപ്രദമാണെന്നുള്ള ധാരണ അബദ്ധജടിലമാണത്രേ. ബാല്യപ്രായത്തിലും, കൗമാരദശയിലും ബാലികാബാലന്മാർ പട്ടാഭരണകാൽപ്പ്രവണതയും, അപകടതയും മറ്റുമുള്ളവരായിരിക്കുമെന്നുള്ളതു കേവലം സത്യം മാത്രമാണ്. വിവാഹം എന്താണെന്നുപോലുമറിയാത്ത പ്രായത്തിൽ ആ ബന്ധത്തിലേക്കു പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ദമ്പതികൾ അനന്ദപ്രദമായ ജീവിതത്തിൽ നിന്നും വളരെയകലെയാണു നിലകൊള്ളുന്നത്. അവർക്കു ജ്ഞാനം സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. തന്നിമിത്തം ഭ്രാന്തയെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രയാസമേറിയതു ഭർത്താവ് അകന്നു പോകുന്നതിനും, ഭ്രാന്ത നിരാശയോടുകൂടി പിൻവാങ്ങുന്നതിനും, അങ്ങനെ അവരുടെ മനോഭാവത്തിൽ അടിയുറച്ച അകൽച്ച ഉണ്ടാകുന്നതിനും അതു കാരണമാകുന്നുണ്ട്. തന്നിമിത്തം ചെറുപ്രായത്തിലെ വിവാഹം ഗുണപ്രദമെന്നുള്ള വാദം കമ്പിളിപ്രായത്തിൽ വിവാഹജീവിതത്തിൽ മനശ്ശാസ്ത്രപരമായ അറിവിന് ഇങ്ങനെയുള്ളവർ സ്ഥാനം കല്പിച്ചിട്ടില്ല. സാമൂഹികശക്തികളും സ്രീക്കു സമുദായത്തിലുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാനവും പഴയകാലത്തു് ഇന്നത്തെക്കാൾ തികച്ചും വിഭിന്നമായിരുന്നു.

• ഒരു സന്ദേശത്തിൽനിന്നും.

അന്തരിച്ചുപോയ വൈദ്യരത്നം പി. എസ്. വാര്യരുടെ ആയുർവൈദ്യശാല

ഹെഡ് ആഫീസ്.— കോട്ടയ്ക്കൽ, തെക്കേമലബാർ.

ബ്രാഞ്ച്കൾ.— കോഴിക്കോട്, പാലക്കാട്, തിരൂർ & ഇരോട്.

ഇവിടെ ചിരവരിചയം സിദ്ധിച്ച വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ അയുർവേദവിധി പ്രകാരമുള്ള മരുന്നുകൾ നിർമ്മിച്ചുവരുന്നു.

ധാര, പിഴിച്ചിൽ, വൈരക്കിഴി മുതലായ പ്രത്യേക ചികിത്സകൾ പ്രധാന വൈദ്യൻ ശ്രീ പി. എം. വാഴ്വരുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ കോട്ടയ്ക്കൽ വെച്ച് നടത്തുന്നതാണ്.

സർപ്പചിക്ഷം മുതലായ വിഷങ്ങൾക്കുള്ള ചികിത്സയ്ക്കും ഇവിടെ ഏർപ്പാടുണ്ട്. അധിക വിവരങ്ങൾക്ക് ഹെഡ് ഓഫീസിനോടോ എഴുതിയോടിക്കുക, ഓരോ ധൃഷ്ടിക സൗജന്യം.

മാനേജർ.

ശാരീരികമായ ഒരു വികസനന തിയിൽപ്പെട്ടിട്ടു അവലോകനം ചെയ്തപ്പോൾ മേരിസ്റ്റോപ്സിന്റെയും മറ്റും നിഗമനങ്ങൾ അർത്ഥശാ യിരിക്കാം. സംതൃപ്തിജീവിതാസ്വാ ദനം നീട്ടിവയ്ക്കുന്നതു പലപ്പോഴും ആ പരീക്ഷണമായിരിക്കാം. എന്നാൽ മനുഷ്യനിൽ ലീനമായിരിക്കുന്ന ശാരീരികതയ്ക്കു് ണയെ ശമിപ്പിക്കു ക മാത്രമല്ല വിവാഹത്തിന്റെ പരമോദ്ദേശം. പുരുഷൻ അവന്റെ ജീവിതവൃത്തി സുസ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നതിനും സാമ്പത്തിക സുരക്ഷിതത്വം നേടുന്നതിനും ഒരു നീണ്ട കാലയളവു് എടുക്കുന്നു. അതിനു മുമ്പു വിവാഹം ചെയ്തു് ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ ഏൽക്കുന്നതിനു് അവൻ അശക്തനാണ്. ഇപ്രകാരമുള്ള വർ ജീവിതം തന്നെ ഒരു പരാജയമാണെന്നു ധരിക്കുകയും അതിനു താല്പര്യമുള്ള മേൽ കററും മുതത്തുവാൻ ഇടവരികയും ചെയ്യുന്നു.

ഒരു പുരുഷൻ അവന്റെ അ

ച്ഛമനേയോ മറ്റേതെങ്കിലും ബന്ധുജനങ്ങളെയോ ആശ്രയിച്ചു ജീവിക്കുമ്പോൾ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതു യുക്തമല്ല. അശ്രീതജീവിതത്തിൽ മുതലുകൾ നിർവഹിക്കുക സുസാധ്യമല്ല. തന്നിമിത്തം സ്ത്രീയുടെ സ്ഥാനം അപകർഷണീയാകുകയും കുടുംബകാര്യങ്ങൾ കഴിയുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്ത്രീക്കു ശരിയായ ജ്ഞാനം ലഭിക്കുന്നതാണെന്നു പുറമേ അവർ വിവാഹജീവിതത്തിന്റെ നിർമ്മലതയെപ്പറ്റിയും ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളെപ്പറ്റിയും അർത്ഥത്തെപ്പറ്റിയും അറിഞ്ഞു വിവാഹത്തിനു് ഒരുങ്ങേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഇളംപ്രായത്തിലെ വിവാഹങ്ങളിൽ ഏറിയവങ്കും ദുഃഖപൂർണ്ണമായി കലാശിക്കുന്നു എന്നാണു വിവാഹം മുതലായ സംഗതികളെപ്പറ്റി അടുത്തകാലത്തു ക്രമലക്ഷ്യമായ പഠനം നടത്തിയ ഒരു റോയൽ കമ്മീഷൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്.

ചെറുപ്പപ്പാലവിവാഹങ്ങളിൽ പരാജയത്തിന്റെയും തെറ്റുകളുടെയും ബീജങ്ങൾ സ്മിതിചെയ്യുന്നതിനാൽ അവ എല്ലാവിധത്തിലും നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തണമെന്നാണ് ലൈംഗിക മനശ്ശാസ്ത്രപാരംഗതനായ ഡാക്ടർ ഓസ്വാൽഡ് ഷ്ചാപ്ലാസ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്.

മനസ്സിനു പാകത കൈവരുന്നതു ശരീരത്തിനു പൂർണ്ണത ലഭിച്ചശേഷം മാത്രമാണെന്നു നാം മനസ്സിലാക്കണം. തന്നിമിത്തം മാരാപിരാകുമ്പോൾ അതുതന്നെ സന്താനങ്ങൾ ശാരീരികവളർച്ചയിലെത്തിക്കുന്ന നിരൂപിച്ചുകൊണ്ടു വിവാഹത്തിനു തിടുക്കംകൂട്ടരുതു്. പുരുഷൻ 28—32ത്തെ വയസ്സിലും സ്ത്രീ 25—30ത്തെ വയസ്സിലും വിവാഹത്തിലേർപ്പെടുന്നതു നന്നായിരിക്കുമെന്നു ഡാ. ഷ്ചാപ്ലാസ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു ശ്രദ്ധേയമാണ്.

സിനിമ

മലയാളികളുടേതായ ഒരു സംസ്കാരവും അനന്തസം പ്രകൃതിയുടെ മനോഹാരിതയും ഒന്നാത്തരം സംഭാഷണവും കേൾക്കാനും പാടാനും ഇമ്പമുള്ള ഗാനങ്ങളും ശ്രീ. ടി. എൻ. റെറ്റ് അഭിനന്ദനവുൾ, ഇതൊക്കെയാണ് ആ തെളിമയുള്ള ആശയുടെ വളർച്ചയിൽ മനുഷ്യ റെറ്റ് ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാകുന്ന കണ്ണനിരാകുന്ന എണ്ണയിൽ കത്തുന്ന ഭദ്രദീപത്തിന്റെ പൊൻ തിരികൾ!! അനങ്ങാതെ നിന്നു കത്തി ജ്വലിക്കുകയാണ് കേരളത്തിലെ ഉയർന്നതും വെണ്മയേറിയതുമായ ആ കലയുടെ മണിഗോപുരത്തിൽ!!

“പലരും പുകഴ്ത്തി പറയാറുള്ള പി. ഭാസ്കരന്റെ ഗാനങ്ങൾ പരാജയങ്ങളാണെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. വാക്കുകളും അക്ഷരങ്ങളും കൊണ്ടുള്ള ചെപ്പടിപേലയെ ഞാൻ ഭാസ്കരന്റെ ഗാനത്തിൽ കാണുന്നുള്ളു, കേൾക്കുന്നുള്ളു. ഹിന്ദിപ്പാർ പാടേഴുന്നൂ നിന്തിയാൽ ഭ.സ്കരൻ കറുപ്പിയായതന്നെ. സംശയമില്ല....”

പഴയ ഒരു ‘അരുണി’യിൽ ഒരു സാഹിത്യകാരൻ എഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ നിന്നു എടുത്തതാണ് ‘മേലുദ്ധരിച്ച വാചകങ്ങൾ. ആ നല്ല സൂഹൃത്തിനോടു സൗഹാർദ്ദപൂർവ്വം ഞാൻ ഒരു കാര്യം ഉപദേശിക്കുകയാണ് ഇപ്പോൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന അശാദീപം ഒന്നാണെന്ന്. എങ്കിൽ അദ്വൈത്തിന്റെ മനസ്സ് രന്നത്താൻ തിരുത്തി പറയും. ശ്രീ. പി. ഭാസ്കരന്റെ ഗാനങ്ങൾ എപ്പോഴും ഹൃദയവർഷകമാണെന്ന്. പക്ഷേ കൂടെ കൂടെ ഗാനവും കവിതയുമെല്ലാം ഭാസ്കരൻ എത്രയോ മുമ്പേതന്നെ തെളിയിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന കാര്യം ഞാൻ മറക്കുന്നില്ല. താ

കളുടെയോ എന്റെയോ സർട്ടിഫിക്കറ്റൊന്നും ഭാസ്കരൻ ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഒരനുഗ്രഹിതഗായകൻ, കവി, നടൻ, സംവിധായകൻ, ഇതൊക്കെ നിങ്ങൾക്കു ആ മെലിഞ്ഞു പൊക്കം കൂടിയ, കണ്ണടക്കാരനായ സൗന്ദര്യരാധകനിൽ തെളിഞ്ഞു കാണാൻ കഴിയും. അശാദീപത്തിലെ ഒരു ഒറ്റ ഗാനം മാത്രം—ഗിരിജ പാടുന്നത്—ഞാനിവിടെ ചർച്ചക്കാം.

“മാരി വില്ലൊളി വീശിവന്നാറെൻ
മാനസാനന്ദദായകാ,
മാമകാശതൻവീണയിൽ കൂടി
മൗനഗാനങ്ങൾ പാടി നി
ജീവിതാനന്ദകന്ദങ്ങളാൽ
പാവനപ്രഭ തൂകി നി.

അശാദീപം

മായുകില്ല നി; മായുകില്ല നി
മാമകാശയിലെല്ലാമേ.....
സ്നേഹദീപം കൊളുത്തി ഞാനെന്റെ
മോഹവും മണിക്കോവിലിൽ;
ബാഷ്പധാരയാൽ പ്രേമപൂജയ്ക്കു
പുഷ്പമാലാധാരാക്കി ഞാൻ.
കാത്തിരുന്ന ഞാൻ ദേവ,
നിന്നുടെ കാലടിസ്ഥരം കേൾക്കുവാൻ.
വന്നതില്ലനി... വന്നതില്ലനി...
ജീവതാനന്ദദായകാ

“ഗ്രാമത്തിൻ ഹൃദയം
കനകം വിളയുന്ന ഗ്രാമം....”
എന്ന ഗാനവും പ്രദോഷം എടുത്തു പറയേണ്ടതാണ്. മാറ്റമില്ലാ ഗാനങ്ങളും മെച്ചപ്പെട്ടവയെന്നു പറയാൻ അത്യാധികം സന്തോഷമുണ്ട്. ആ ഗാനങ്ങളും അതിന്റെ പശ്ചാത്തല രംഗസംവിധാനങ്ങളും ഞാൻ ഇപ്പോഴും ഒർക്കുന്നുണ്ട്.

ധനികനും ഹൃദയമുള്ളവനുമായ പണിക്കർ, ദുർവൃത്തനായ മകനാത്തായി നിൽക്കുന്ന ഭാര്യ, ലോകവിജ്ഞാനമുള്ള പണിക്കരുടെ സോദരിയായ വിധവ, അവരുടെ മക്കളായ ചന്ദനം ശാന്തയും, ഗ്രാമീണകുസുമമായ സരളയും, പിതാവു പോസ്റ്റ്മാസ്റ്ററും, ശേഖരനെ ചീത്തയാക്കുന്ന നർത്തകിജയന്തിയും, ഇവരൊക്കെകൂടെ ആവശ്യത്തിലധികം നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോയ പുതുയയില്ലാത്ത ആ കമാശരീരത്തെ കഴിവിനൊത്തു നന്നാക്കാൻ പരിശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളവരാണ്. പൊൻകുന്നം വർക്കിയുടെ കുറിക്കു കൊള്ളുന്ന സംഭാഷണവും, അഭിനയത്തിന്റെ മിടുക്കുമാണ് ഈ കഥയെ നന്നാക്കി തീർത്തതെന്ന് പറഞ്ഞാൽ അതൊട്ടും അധികപ്പറ്റാവുകയില്ല.

അഭിനയത്തിൽ നമ്മുടെ ശ്രീ. ടി. എൻ. ശോപിനാഥൻ നായരാണ് ഏറ്റവും നല്ല നടൻ. തിരമാലയുടെ പരാജയത്തിൽ നിന്നും അദ്വൈതം ഒരു ഒന്നാത്തരം പാഠം പഠിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നി അശാദീപത്തിലെ പണിക്കരുടെ ഭാഗത്തിൽ വീണ്ടും കണ്ടപ്പോൾ. അങ്ങനെയൊരു വീജയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശ്രീ. ടി. എൻ. പല സന്ദർഭങ്ങളിലും ഇതേഴുന്നൂ ആളിന്റെ കണ്ണുകൾ നിറയ്ക്കാൻ അദ്വൈത്തിനു കഴിഞ്ഞു എന്ന കാര്യം ഞാൻ ഒളിച്ചുവെക്കുന്നില്ല. പണിക്കരുടെ ഭാഗത്തിൽ അഭിനയിക്കുകയല്ല ജീവിക്കുകയാണ് പാരമ്പര്യപാതയിനനുസരിച്ച ഒരു നല്ല പാകതയുള്ള നടനായിട്ട്, നടികളിൽ ഒന്നാമത്തെ സ്ഥാനം ആ ഗ്രാമീണ കുസുമത്തിനു—ഗിരിജ—ആണ്. ഓവർ ആക്ട് ചെയ്യാതെ തന്റെ ഭാഗം അഭിനയിച്ചൊപ്പിച്ചു തിരശ്ശീലയ്ക്കു പിന്നിലേക്കു പോയിട്ടുണ്ട് ആ കൊച്ചുനടി. ഒരു വലക്കുപ്പം ഒതുക്കുവെക്കുകയുണ്ട്.

THE AARON SPINNING & WEAVING MILLS LTD.

PAPPINISERI, N. MALABAR.

MANUFACTURERS OF:-

SUPERIOR MULLS (Bleached & unbleached)
LONGCLOTHS, SHIRTINGS Etc.

Suitable for Export Markets.

Enquiries for export trades solicited

പൊന്നമ്മയുടെ അമ്മയും പങ്കജവല്ലിയുടെ അമ്മായി അമ്മയും നാട്ടുകാരെ പുതുക്കിയും തരുന്നില്ലെങ്കിലും പൊന്നമ്മയും ടി. എൻ. നും മാത്രമുള്ള ചില രംഗങ്ങൾ കണ്ടപ്പോൾ ഏറ്റവും നന്നായിട്ടു തോന്നി. പടം കണ്ടിട്ടു വെളിയിൽ ഇറങ്ങിയിട്ടു ഇന്നേവരയും അ 'അമ്മ'യെയും പണിക്കരെയും മറക്കാനും കഴിയുന്നില്ല. അമ്മായി അമ്മ പിന്നെ പിന്നെ മോശമായിട്ടു വരികയാണ്. ബി. എസ്. സരോജയുടെ ശാന്തയും പത്മിനിയുടെ നന്മകളും പാത്രസ്വഭാവം അനുസരിച്ചു ഏതാണ്ടു വാങ്ങിയിട്ടു എന്ന് പറയാം. സത്യനും ഗണേശനും ഒട്ടും ചോലമായിട്ടുണ്ടെന്നു അഭിപ്രായം എനിക്കില്ല. പാക്ക, ഗാണശിന്റെ ശേഖരൻ പ്രേമസീരകളിൽ രാത്രിമേ ശോഭിക്കുന്നു

കള. ആ ചിത്രമുണ്ടെങ്കിൽ കൊണ്ടു നിറുത്തിയിട്ടും ആ മുഖത്തു ഞാനൊരു ഭാവവ്യത്യാസവും കാണുകയുണ്ടായില്ല. രാമനാഥിയുടെ വേലക്കാരനും തരക്കേടില്ല.

ഇതിലൊരു അറുവയ്ക്കായിട്ടുള്ള പാത്രമുണ്ട്. അതാണു ബാലയുടെ വിക്രമൻ. ഉരുണ്ടുരുണ്ടുള്ള നടത്തയും മുഖത്തു മാറി മാറി വരുന്ന വിക്രമ ഗോഷ്ടിയും മറ്റും മറ്റുമൊക്കെ അഭിനയമാണെന്നു സമ്മതിക്കാൻ ഞൻ തയ്യാറല്ല. ഏതാണ്ടു ലേലം പാവുന്നതു്. അതൊരു സമാധാനമാണ്.

ജി. ആർ. റാവുവിന്റെ സംവിധാനവും, മോട്ടോഗ്രാഫിയും സൗണ്ടു റിക്കാർഡിങ്ങും പൊതുവെ തരക്കേടില്ല. മലയാളികളുടെ തായ ഒരു സംസ്കാരവും അത്തന്നു പ്രകൃതിയുടെ മനോഹാരിത

യും നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ നടക്കുന്ന ഒരൊഴുക്കുള്ള നീണ്ട കഥയും ഒന്നാന്തരം സംഭാഷണവും കേൾക്കാനും പാടാനും ഉള്ള ഗാനങ്ങളും ശ്രീ. ടി. എൻ. റെറ്റ് പണിക്കരുടെ അഭിനയവും വളിച്ചു നാടുന്ന വലിത്തങ്ങളില്ലാത്തതും.....ഇതൊക്കെയാണു. ആ റെളിമയുള്ള കണ്ണഞ്ചിപ്പിക്കുന്ന ആശയങ്ങളെ വീക്ഷിച്ച്, മനുഷ്യന്റെ ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളായ കണ്ണുനീരുകുന്ന എണ്ണയിൽ കത്തുന്ന ഭദ്രദീപത്തിന്റെ പെൻതീകേൾ!! അതങ്ങിനെ നിന്നു കത്തുകയാണു കൈവിളക്കായിട്ടും. കേരളത്തിലെ ഉയർന്നതും പെരുമ്പോലിയുള്ളതായ ആ കലയുടെ മണിശോഭനത്തിൽ!!

കെ. എൻ. കെ.

മുഖ്യാങ്കിതം സ ര ളാ രാ മ വർമ്മ പാപ്പനംകോട്ട പ്രഭാകരൻ

The silence of the Temple, the softness of the lights, the purity of the furnishings remind one of a goodness, who unites in herself all the grace and elegance with soul of an artist and that of a duchess.

Emile Zola.

അധികമായും അറിഞ്ഞിരിക്കാൻ ഇടയില്ല; ബോംബെയിൽ ഒരു കാഴ്ചസ്ഥാപനം; 75, മരയിൻ ഡ്റൈവിൽ. അവിടെ എന്താണ് പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നോ?—കേരളത്തിലെ തറവാടുകളിലെ ഉപകരണവസ്തുക്കൾ—നിറവറയും നിലവിളക്കും..... അങ്ങനെ.....

കേരളത്തിൽനിന്നും ആയിരത്തിൽപരം ഓരോ കളകളെയാണ് അധിവസിക്കുന്നതെങ്കിലും മലയാളനാടിന്റെ സംസ്കാരത്തെ മാനിക്കാനും, മുമ്പാകിൽ നട്ടുപള്ളത്താനും, കേരളത്തിലെ ജീവിതത്തെ അന്തർവീക്ഷണം കൊണ്ടുപോകുന്നതിനും സംപ്രദായമായ, അനന്യസുലഭമായ ആ മേന്മയോടുകൂടിയ സമാഹാരമാണ്. കേരളത്തിൽ ചെന്നു നോക്കിയാൽ പോലും ഈ നിറവറയും നിലവിളക്കുമെന്തെന്നു കണ്ടു വരികയില്ല. മോഷൻ വന്നതോടെ, പണ്ടത്തെ മേലേഴയുടെ നിറവാകൾ ചിതച്ചു തിന്നു പോയിരിക്കണം. മണ്ണെണ്ണയുടെയും വൈദ്യുതദീപങ്ങളുടെയും ആവിർഭാവത്തോടു കൂടി നിലവിളക്കുകളും മറഞ്ഞിരിക്കണം.

ഈ പരിതസ്ഥിതിയിൽ, ബോംബെയ്ക്കോടുള്ള ഒരു മഹാനഗരത്തിൽ, പരിഷ്കാരത്തിന്റെ പാരമ്പര്യം ഗാഢമായിത്തീർന്നു തുടങ്ങിയപ്പോൾ, ഒരു പക്ഷേ, ഞാൻ വിസ്മയിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതുതന്നെല്ലാം. ആകാശം കഴിഞ്ഞാൽ മലയാളഭാഷ മറയ്ക്കുന്ന മലയാളികളും—എന്നിങ്ങനെ മലയാളത്തിൽ വലിയ പിടിയൊന്നുമില്ലെന്നു ഏതോ വലിയ “കാലിഫോർണിയ” എന്നെ സ്വയം ഭാവിയ്ക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു സായ്പ് നായരുടെയും സംബന്ധിതരും. അതുപോലെ ലിപ്താക്കും, റൂഷ് മായി മുമ്പാകിൽ “Status” “Keep up” ചെയ്തു കഴിയുന്ന മലയാള മഹിളാമണികളും—

ആ കാഴ്ചസ്ഥാപന വച്ചാണു ഞാൻ ശ്രീമതി സരളരാമവർമ്മയെ പരിചയപ്പെടുന്നത്. ഒരു കലാകാരിയുടെ കലാവിശ്വാസങ്ങൾ ഞാനവിടെ കണ്ടു. കല ജീവിതത്തിലും, ജീവിതം കലയിലും നിസ്തർക്കമോത്തുമായി പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന, അനാർദ്ധമായ ഒരു കലാകാരിയെയും. കവണിമുണ്ടും കസവനേയ്യുമുമാണ് അവർ ധരിച്ചിരുന്നത്. ഒരു തറവാട്ടമ്മയുടെ അനുസ്തം, ഒരു മാതാപിതാ പാസ്വലം, ഒരു യുവതിയുടെ ഉൾത്തലസ്ഥലം എന്നിവയുടെ സമ്മുഖമായ സാക്ഷാത്കാരമാണ് സരളരാമവർമ്മ. സമ്പത്തിലും സർവ്വഗുണിയിലും, സംസ്കാരത്തിലും സാര

മുള്ളതും സരള സമുന്നതമാണ്. ശ്രീമതി സരളയുടെ സംഭാഷണം സുഹൃദ്യമുദയാഹ്ലാദകരമാണ്. മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ സുപ്രസിദ്ധ കവികൾ, കഥാകൃത്തുക്കൾ, ലേഖകന്മാർ, പത്രാധിപന്മാർ എന്നിവരെ ഓടിച്ചുള്ള വിശദവിവരങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാൻ അവരുമായി കറുച്ചുനരം സാഹിത്യത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ മതിയാകും. പക്ഷേ, തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ സാഹിത്യപ്രവർത്തകരെക്കുറിച്ച് അവർക്കു വലിയ പിടിയൊന്നുമില്ല. (“സരള” സാഹിത്യത്തെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ നാം സാഹിത്യസാമ്രാജ്യത്തിൽ സ്ഥിരമായി വിഹരിക്കും.) സാധാരണ കലാകാരന്മാരിൽ കണ്ടുപരുന്ന ഒരു ഭൂഷണമുണ്ട്. അവരുടെ കലാസൃഷ്ടികളൊഴിച്ചു ബാക്കിയെല്ലാം നിസ്സാരങ്ങളാണെന്നു പറഞ്ഞുതള്ളുന്ന ഒരു ഭൂസ്വഭാവം. സരളരാമവർമ്മയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആ ഭൂസ്വഭാവമുണ്ടല്ലോ—അസൂയ—അതു തീണ്ടിയിട്ടുപോലുമില്ല. സൗഹൃദപ്രദേഷാദി മനോഭാവങ്ങൾക്കനുസൃതമായി ചില കലാകാരന്മാരെയും കലാസൃഷ്ടികളെയും വാനാളും വാഴ്ത്തുകയും, മറ്റു ചിലരെ പാതകങ്ങളോളം താഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുന്ന പതിവ് അവർക്കില്ല. വ്യക്തിഗതമായ സൗഹൃദപ്രദേഷാദി വികാരങ്ങൾക്കുതീതമായ ഒരു മണ്ഡലത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടാണ് അവർ കലയെ വീക്ഷിക്കുന്നത്. അതിൽനിന്നും ഒന്നു തെളിയുന്നില്ലേ? അവർ കലാകാരന്മാരിൽക്കൂടി കല

യെ വീക്ഷിക്കുന്നില്ല. മറിച്ചു കലയിൽകൂടെ കലാകാരനെ വീക്ഷിക്കുന്നു. വാദപ്രതിവാദങ്ങളുടെ പേരിൽ ബഹുതം കൂട്ടുന്ന സാമിത്യാക്കരുടെ ഇടയിലെങ്ങും “എന്റെ അഭിലാഷമിതാണെന്നും” പറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന സരളരാമായണ്യയെ നിങ്ങൾക്കു കാണാൻ കഴിയുകയില്ല. അത്ര സൗന്ദര്യത്തു ചുമർകൾക്കുള്ളിൽ അടങ്ങിയിരുന്നുവൊണ്ടു, ന.പുഷ്പകുമാരിയുടെ ആദ്യമായിട്ടുള്ളതിൽ നിന്നിപ്പോൾക്കുണ്ടായിട്ടുള്ളതിൽ അത്രയും അധികമായിട്ടുള്ളതായാണു് അതിനുള്ളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന അഗ്നിപർവ്വതങ്ങളുമായി വാരികകളിലും മാസികകളിലും ഒരു ഇൻക്വിസിഷണറിയായി സരളയെ നിങ്ങൾക്കു കാണാൻ കഴിയും. കണ്ണിനും കൈകൾക്കും കടക്കാത്ത മുറിക്കുള്ളിൽ സർവ്വസൗഖ്യങ്ങളുമായി കഴിഞ്ഞ ലും കലയുടെ കഥകളുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നോണം വേൾ വേദനയും, നിരാശയും, ദാർശ്ട്യവും നിറഞ്ഞ ലോകം അവർക്കു നേർപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. അവർ അതു പഠിക്കുന്നുണ്ട്. അതിലാണ് മനുഷ്യചരിത്രപ്രമുഖമായ ഒരു കലാകാരന്റെ സ്വസ്ഥതയും അത്മാർദ്ധവും അടവുണ്ടാകുന്നത്. അതുപോലെ തന്നെ, എത്ര പട്ടണത്തിൽ താമസിച്ചാലും പ്രതിതയുടെ സൈന്യത്തിനെയും നിത്യജനോജ്ഞതകളും അടികുമാറ്റത്തെയും തിങ്ങിവരുന്ന നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുനില്ക്കുന്ന പ്രതിതി സംജനിപ്പിക്കുന്നു. കൃത്രിമതത്തിന്റെ കണ്ണടയെക്കൊണ്ട് കണ്ടുപിടിക്കുന്ന അകർഷണീയതകളുടെ മദ്ധ്യത്തിലായിരുന്നുവെന്നും ശ്രീ സരളയുടെ ഹൃദയം മലമ്പാടിയിലെ കാടാറിൻ തീരത്തും പാടത്തിലും നാലുകെട്ടിനുള്ളിലും പാഞ്ഞുപോകുന്നു.

ഞങ്ങളുടെ സമാജത്തിലെ
താക്കോൽസൂക്ഷിപ്പുകാരി

ചോംബെയിലെ മലയാളിസംഘം
ജങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരിക്കൽ സന്ദർശിക്കുക

യുദ്ധമായി സംസാരിക്കുന്നതായും. "ഞങ്ങൾക്ക് രാഷ്ട്രീയമില്ല, ഞങ്ങൾക്ക് അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ല ഇങ്ങനെ ഞങ്ങളെന്നും ഞങ്ങൾക്കെന്നും, ഞങ്ങളുടേതെന്നും പലതവണ പറയുന്നതു കേട്ടു എന്നിങ്കി "ഞങ്ങളുടെ" പൊരുൾ പെട്ടെന്നു കിട്ടിയില്ല. അദ്ദം ഞാൻ വിചാരിച്ചതു ഞങ്ങളെന്നുള്ളതു് അപരരുടെ കുടുംബത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കുമെന്നു്. പിന്നീടാണ് എന്നിങ്കി 'ഞങ്ങളുടെ' അർത്ഥവാക്യം നിർണ്ണയിക്കാൻ സാധിച്ചതു്. ബോംബെയിലെ മലയാളിമഹിളകളെ മുഴുവൻ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുകൊണ്ടാണു സരള 'ഞങ്ങളെ'നപരയാഗിക്കുന്നതു്. ഞങ്ങളുടെ സമാജമെന്നപെച്ചാൽ സരളയുടെ നിയമസൂചിൽ കേരളീയമഹിളാസമാജമെന്നർത്ഥം. ബോംബെ കേരളീയമഹിളാസമാജത്തിലെ ഖജനാവിന്റെ താക്കോൽസൂക്ഷിപ്പുകാരിയാണു സരളരാമവർമ്മ. 'പ്രോലീറ്ററിയൻസ്' ഞങ്ങളുടെ സമാജത്തിനെ പെറ്റി ബുർഷാ മഹിളാസമാജമെന്നാണു പായാറുള്ളതെന്നു് അവാർ വിനോദഭാഗത്തിൽ പറയുകയുണ്ടായി. അവാർ മഹിളാസമാജത്തിനു വേണ്ടി ഉറുദുവിടുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു് അശാസ്വമാണു്. ഒന്നുചിലകിലും ബുർഷാമലയാളിമഹിളകളെ വല്ലഭാഘമെങ്കിലും കേരളസംസ്കാരത്തെക്കുറിച്ച് ഓർമ്മപ്പെടുവാൻ ഇടയാക്കുമല്ലേ?

ബുദ്ധിജീവികളുടെയും ബുദ്ധ
ജനങ്ങളുടെയും മദ്ധ്യത്തിൽ

വെളിച്ചം വരണമെന്നും വെളിച്ചം വരണമെന്നും പറയുന്നതും പോലെ ഉള്ളി പാട്ട് പാടാനിറങ്ങുന്നവരെല്ലാം സംഗീതജ്ഞന്മാരും സംഗീതവിദ്യ കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്ന കലാപ്രേമികളായിട്ടാണ്. സംഗീതജ്ഞനെന്നല്ലെങ്കിൽ എല്ലാവരും സിംഗിൾമാർ സിംഗിൾമാർ ഒന്നിച്ച് കലാശ്ലാസം

കഥാകർത്രി

ഇതിനെല്ലാമുപരിയായി നമ്മൾ
മൗലം ഒരു കവരുകമാകരുത് യ
യിട്ടാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. ഒരു
വെറുകമാകരുത് എന്നു പറഞ്ഞാ
ൽ പോരാ....

“என்கிற கமலையழகு காரி”
யானை பட்டு நூல்களை
அவகாசப்பெய்து.

“അങ്കശമില്ലാത്ത ചാപലമേന്മനി
ലംഗനയെന്നു വിളിക്കുന്നു നിന്നെ
യൊൻ.”

എന്നിങ്ങനെ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കട്ടെ

മാരെ പുലർച്ചെ പറയുന്ന പുരുഷന്മാരുടെ മുന്നിൽ പെണ്ണുങ്ങളുടെ വകുപ്പിലും പിടിച്ചുനിൽക്കുന്ന ഒരു ഇൻക്വിലാബു കാരിയായിട്ടാണ് സരളയെ മഹിഷകൾ കരുതുന്നത്. സന്താനനിയന്ത്രണത്തിനായി ചുട്ടു മു (ഉപയോഗിക്കാൻ) കൊണ്ടുപോകുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് ഭരണ എഴുത്തുകാരെ കളഞ്ഞിട്ട് 'ദൈവം തന്നെ വാങ്ങണം, ഇല്ലെങ്കിൽ പാപമാണ്' എന്നു പറയുന്ന സ്വാർത്ഥതലുനായ ഒരു ഭർത്താവ് തന്റെ ഒരു കഥയിലൂടെ അപിഷ്കരിച്ച ശ്രീമതി സരളയെ (പെണ്ണുങ്ങളെ) അവകാശപ്പെടാതിരിക്കണമെന്നു ചോദിക്കുന്നു.

സരളയുടെ ചെറുകഥകളെ നോക്കി തരംതിരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ചിന്തയെ വികാരം ഭരിച്ചിരുന്നപ്പോഴുള്ള കഥകളെന്നും, വികാരത്തെ ചിന്ത ഭരിച്ചിരുന്നപ്പോഴുള്ള കഥകളെന്നും.

മാദകമായ യുവത്വത്തിന്റെ അരംഭത്തിലാണ് പ്രൊഫ. എല്ലാ നാളെയും വരുന്നവരും സാഹിത്യത്തിന്റെ പ്രതിപദിച്ചു വരുന്ന ഭാവം ചെയ്യുന്നത്. അത് പ്രേമത്തിന് അർത്ഥിക്കാത്ത പവിത്രതയും ദിവ്യത്വവും എല്ലാം നൽകി വരുന്നതായിട്ടാണ് കണ്ടുപിടിച്ചത്. പ്രേമം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പേരുകളിലും മറ്റും അത് പരമമായി കൊള്ളാം.

'Loves very pain sweet But its reward is in the world divine'.

എന്ന വി. ബി. ഷെല്ലിയുടെ ചിന്താഗതിയുടെ പിന്നിലെ യാഥാർത്ഥ്യം അവരുടെ ചിന്തകൾ പത്തു ചെയ്യുന്നത്. 'സരളയും അതിൽ നിന്നും ഒട്ടും വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. ഒരു യുവതിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ വെളിച്ചം വിടരുന്ന നവമകളുടെ കോൽ അപർക്കൈരുകൾ സമർപ്പിച്ചു. ഒരു യുവതി

യുടെ ഹൃദയത്തിൽ മൊട്ടിട്ട കൂടുപിടിക്കാത്ത (Softer sentiments) കൂടുപിടിക്കാത്ത സരസകോമളങ്ങളായ ലളിതപദങ്ങൾ കൊണ്ടു തന്നെ കൊടുത്തു. യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ അപമാനം ചെയ്യുന്നതിൽ കവിതയെ ഉദ്ദേശം ഇല്ലായിരുന്നെന്നു വേണം പറയാൻ. എലിസി സോളയുടെയും മോപ്പസാങ്ങിന്റെയും സാങ്കേതികരീതിയോടാണ് അപർക്കുകൂട്ടൽ അടുപ്പം അതുകൊണ്ട് ഒരു യഥാർത്ഥ പ്രസ്ഥാനക്കാര്യം (Naturalist) പ്രസ്ഥാനക്കാര്യം എന്നു അവരെ പറയുന്നതായിരിക്കാം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ റിയലിസത്തിന് കൂടുതൽ സങ്കീർണ്ണമാകുന്നതിനും, മാനുഷിക മൂല്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനും, ഹൃദയങ്ങളായ സത്യങ്ങൾക്കും രൂപങ്ങൾക്കും അർത്ഥം നൽകുന്നതിനും ഒരു വ്യവസ്ഥയുടെ സംഭാവനയെ അനുവദിക്കുന്നതിനും പ്രവണതയുണ്ട്.

(Realism is likely to be a higher grade of art than naturalism, since it tends to be more complex and charged with human value probing for some hidden truths or structure, and allowing the possibility of a teleological order.)

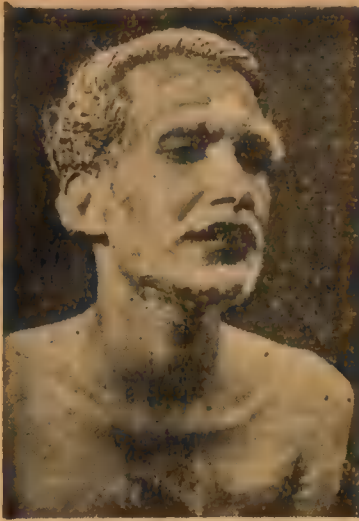
എന്നാൽ ആ പേര് കഴിഞ്ഞു കഥകൾക്കു കൂടുതൽ ചിന്ത ജീവിതത്തിന്റെ ഉപരിതലത്തിൽ നിന്നും, ഉപരിപ്ലവപ്രവണതകളിൽ നിന്നും മാറിത്തുടങ്ങി. അതാകട്ടെ ജീവിതത്തെ കണ്ടുകൂടി ഗൗരവമായി വീക്ഷിക്കാനും, ഹൃദയത്തിന്റെ തിമിരപ്പുരയായ അഗാധതകളിൽ ഇറങ്ങിച്ചെന്നും അന്തർലോകങ്ങളായ സത്യങ്ങളെ പെരുപ്പിച്ച് കലാബോധത്തോടെ

അവയെ പെട്ടിപ്പെടുത്തുന്നതിനും തുനിഞ്ഞു. നാലുകെട്ടിനുള്ളിൽ, നില്പവരായിലും നെന്തെങ്കിലും മുഴങ്ങുന്നതുപോലെ വിടരുന്ന അശക്തം പേനകളും സംഭവങ്ങളും സഹൃദയപ്രത്യായകമാവിയും സരള തന്റെ കഥകളിൽ പ്രതിഫലിച്ചു. അങ്ങനെയൊരു പാലിസത്തിൽ നിന്നും ഗാർഹികതമാർത്ഥത പ്രസ്ഥാനത്തിലേയ്ക്ക് സരള കാലക്രമേണിയിരിക്കുകയാണ്. മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ അധികം വളർന്നിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ശാഖയാണ് ഗാർഹികതമാർത്ഥപ്രസ്ഥാനം. അപ്രസ്ഥാനത്തെ വളർത്തിക്കൊണ്ടു വരുന്നതാണ് സരളയുടെ ശ്രമം. അത്തരം കഥകളിൽ റൊമാൻറിസത്തിന്റെ മാനിവില്ലെളിക്കു വകയും റിയലിസത്തിന്റെ മൂടും പെട്ടിച്ചുവുമാണ് അനുഭവപ്പെടുന്നത്. കാലക്രമം ശ്രമിച്ചാൽ അപർക്ക അപ്രസ്ഥാനത്തെ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു വരുവാൻ സാധിക്കും.

സമർത്ഥനായ ഒരു ചരിത്രകാരൻ ഒരു രേഖകൊണ്ടെന്നപോലെ, കാല വാചകങ്ങൾ കൊണ്ട് അനുവാചകന്റെ മുന്നിൽ നിന്നും ഒരിക്കലും മായാത്ത വിധത്തിൽ കഥാപാത്രങ്ങളെ വരച്ചു കാണിക്കുവാൻ സരളയുടെ കഴിവു പ്രശംസനീയമാണ്. നോക്കൂ, കണ്ടു കിട്ടിയുടെ ചിത്രം വരച്ചിരിക്കുന്നതു:—

'ഇരുപതിൽ തടിച്ച ശരീരം. വെളുത്ത മുണ്ടും റെഡും—മുമ്പിലൂടെ ഒരു തോർത്ത്' അതിന്റെ ഇരുതലകൾ മറ്റൊരു മുമ്പിൽ കെട്ടിയിട്ടിരിക്കും. നെറ്റിയിൽ സാദാ ഭൂമി പൂശിയിരിക്കും. ആദരണങ്ങളൊന്നുമില്ല. ശാന്തത അലർച്ചയല്ലാത്ത മുമ്പ്.

നാം കണ്ടുകിട്ടിയ കാരണം; അതാകാത്തു് അ ചിത്രം വരച്ച കൈവരിയെന്ന നാം ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യണം.

നാടകരചനയ്ക്ക് ഒന്നാം സ്ഥാനം നേടിയ “കാവ്യാവലൂ”വിന്റെ കത്ത്വശ്രീ കെ. ടി. മുഹമ്മദ് അദ്ദേഹം നാടകത്തിൽ മുത്തച്ഛന്റെ വേഷത്തിൽ.

കുമാരി ജാനകി വെളിച്ചത്തിലേക്ക് എന്ന നാടകത്തിൽ വൃദ്ധയായ നാണിയായി ജീവിച്ചു. വിദ്യാത്മിനിയായ ജാനകി അറിവേറെ നാടകങ്ങളിൽ ഇതിനു മുൻപ് അഭിനയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അനുഗ്രഹിതയായ ഈ കളിക്കു നല്ലൊരു ഭാവിയുണ്ട്.

കുമാരി ലീല വെളിച്ചത്തിലേക്ക് എന്ന നാടകത്തിൽ കോളേജ് കുമാരിയും, കാമിനിയും, മാതാവുമായ “മേരി”യുടെ ഭാഗം ഭംഗിയായി അഭിനയിച്ചു. പ്രതിഭയുടെ ഏറ്റവും നാടകങ്ങളിലും അഭിനയിക്കാറുള്ളതിനു പുറമെ, കൂട്ടുകുഞ്ചി, വീര യാത്രികൻ മുതലായ നാടകങ്ങളിലും അഭിനയിച്ച ലീല അഭിനയപരമം പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സദാനന്ദൻ, പുതിയ വെളിച്ചത്തിലേക്ക് എന്ന നാടകത്തിന്റെ കർത്താവും നടനും.

അഭിനയത്തിൽ രണ്ടാം സ്ഥാനം നേടിയ നടൻ സുശീല. ഇവർ ബ്രദേയ്സ് മ്യൂസിക് ക്ലബ്ബിന്റെ കറവറാവളവിൽ മീനാ ക്ഷിപ്രമയയുടെ ഭാഗം രചയ്തപട്ടായി അഭിനയിച്ചു.

ശ്രീ പി. ഭാസ്കരൻ— അഭിനയത്തിൽ രണ്ടാം സ്ഥാനം നേടിയ നടൻ ദേശപാഷിനി കലാസമിതിയുടെ ‘ജീവിതം’ എന്ന നാടകത്തിൽ ശങ്കരൻ അഭിനയിച്ചു. നല്ലൊരു ഹാസ്യനടൻ കൂടിയാണു്.

ഈ സമ്പ്രദായത്തിന്നു ജനമദ്ധ്യത്തിൽ വലിയ പ്രചാരം ലഭിച്ചു. വിചാരണദിവസം ജനങ്ങൾവന്നു കൂട്ടമ്പേൾ രക്ഷരൂക്ഷിതമായ കൊലയാ, അനന്ദസുന്ദായകമായ വി

മയും ഉള്ള ആ രാജകുമാരി മററു ക്കും കഴിയാത്ത ഒരു മഹാകൃത്യം സാധിച്ചു. വാതിലുകളുടെ രഹസ്യം അവൾ മനസ്സിലാക്കി.... രണ്ടുവാതിലുകൾക്കു പുറകിലുള്ള രണ്ടു മുറികളിലേതിലാണ് കടുവായെന്നും ഏരിലാണ് യുവസുന്ദരിയെന്നും അവൾക്കറിയാമായിരുന്നു. അകവശത്ത് ചർമ്മതരിശിലകൾ പിടിപ്പിച്ച കനത്ത വാതിലുകൾക്കിടയിലൂടെ മുറിയിൽനിന്നുള്ള യാതൊരു ശബ്ദവും പുറത്തേക്കു കടക്കുന്നല്ല. അങ്ങനെ വാതിലുകളിലൂടെ നേർക്കു നടന്നടുക്കുന്ന യുവാവിനു യാതൊരു സൂചനയും ലഭിക്കാൻ മാർഗ്ഗമില്ല. എന്നാൽ ആർക്കും സാധിക്കാത്തത് സ്വർണ്ണത്തിനും ഒരു സ്ത്രീയുടെ ഇച്ഛാശക്തിക്കും മുമ്പിൽ വഴങ്ങിക്കാട്ടത്തു. രാജകുമാരിയുടെ അടുത്തേക്ക് രഹസ്യം കേൾക്കുന്നതല്ല.

ആ യുവതി ആരാണ് അ വൾക്കറിവുണ്ട്. രാജകൊട്ടാരത്തിലെ യുവതികളിൽ ഏറ്റവും സുന്ദരിയായ ഒരുവളെയാണ്, യുവാവ് നിരവരായിരുന്നു തെളിയുന്നപക്ഷം അയാൾക്കു സമ്മാനമായി തെരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ളത്. രാജകുമാരി അവളെ ചെറുത്തിരുന്നു. ഈ സുന്ദരി വലപ്പോഴും തന്റെ കാമുകന്റെ നേർക്കു അടിനന്ദനകടാക്ഷങ്ങൾ ഏറിയുന്നതായി അവർ കണ്ടിട്ടുണ്ട്, അഥവാ, കണ്ടതായി അവർ ഭാവന ചെയ്തു. ചിലപ്പോൾ ഈ വിക്ഷേപങ്ങൾക്കു മറുപടി നൽകപ്പെട്ടതായും അവൾക്കു തോന്നി. അവർ ചിലപ്പോൾ സംസാരിക്കുന്നതു രാജകുമാരിയുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതൊരു നിമിഷത്തേക്കോ രണ്ടുനിമിഷത്തേയ്ക്കോ മാത്രമായിരിക്കാം.

പക്ഷേ, ആ ചുരുക്കസമയത്തിനു മുമ്പിൽ എന്തെന്തു കാര്യങ്ങൾ പറ

ഞ്ഞുകൂടാ. അവർ സംസാരിച്ചത് തിരഞ്ഞെടുത്ത കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ആയിരുന്നിരിക്കും. പക്ഷേ അവളെത്തന്നെ അറിയാനാണ്, യുവതി സുന്ദരിയായിരുന്നു. ഏകിലും അവർ രാജകുമാരിയുടെ കമിതാവിന്റെ നേർക്കു കടാക്ഷമെറിയാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടല്ലോ. തന്റെ പൂർവ്വകന്മാരിൽനിന്നു ലഭിച്ച കിരതരക്തത്തിന്റെ പൂർണ്ണതപ്രതാപം, അവൾ ആ യുവതിയെ നിശബ്ദമായ ആ വാതിലിനുള്ളിൽ ലജ്ജാപിതയായി, പ്രകമ്പിതാഗിയായി, നിൽക്കുന്ന യുവസുന്ദരിയെ അങ്ങോട്ട് വെറുത്തു.

കാമുകൻ ദൃഷ്ടികളെയ്തിരണ്ടുകുമാരിയുടെ നേർക്കുനോക്കി. അവരുടെ നയനങ്ങളിടത്തു. ആ യുവാവിനു ഒരു കാര്യം വ്യക്തമായി- ഏതു വാതിലിനു പുറകിലാണ് യുവതി നിൽക്കുന്നതെന്നു അവൾക്കറിയാമെന്ന്. രാജകുമാരി കതകുരഹസ്വം ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ കരസ്ഥമാക്കുമെന്ന് കാമുകൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. അവളുടെ സ്വഭാവം യുവാവിനറിയാം. മറ്റു യാതൊരാളും രാജാവുപോലുമറിയാതെ അവൾ ആ രഹസ്വം തനിക്കു വ്യക്തമാക്കിത്തരുമെന്നും അതു ചെയ്യാതെ അവൾ അടങ്ങിയില്ലെന്നും അയാളുടെ അതരാത്മാവ് അയാൾക്കു ഉറപ്പു നൽകി.

യുവാവിന്റെ ആകലന നിറഞ്ഞ ദൃഷ്ടി വിക്ഷേപം ഒരു ചോദ്യമെറിഞ്ഞു: "എന്ത്?" നിന്നിടത്തുനിന്നു അയാൾ വിളിച്ചു കൂടിയാലെമ്പതുണ്ണു ആ ചോദ്യം അവൾക്കു വ്യക്തമായി. ഒരു നിമിഷവും നഷ്ടപ്പെടുത്തികൂടാ. മിന്നൽ വേഗത്തിൽ ചോദ്യം വന്നു; അതിവേഗത്തിൽ ഉത്തരം നൽകണം.

രാജകുമാരിയുടെ വലതു കരം അവളുടെ മുമ്പിലുള്ള അറച്ചുമരിമേൽ

വിശ്രമിക്കുകയാണ്. അവൾ ആ കരമുയർത്തി ശീഷ്ഠം വലത്തുവശത്തേക്കു ചെറുതായൊന്നു വീശി. അവളുടെ കാമുകനെപ്പറ്റിയൊരു മറ്റൊരു കണ്ടിലു. സകല ദൃഷ്ടികളും അയാളിൽ തറച്ചിരിക്കുകയാണ്.

യുവാവ് തിരിഞ്ഞു, ദൃഢമായ അടിവയറുവോടെ ശീഷ്ഠം തിരിയിൽ മുമ്പോട്ടുനടന്നു. പ്രേക്ഷകർ സർവ്വരുടെയും മിടിപ്പുനിന്നു, ശ്വാസം വേഗം നിലച്ചു, സകല ദൃഷ്ടികളും നിശ്ചലമായി അയാളിൽ പതിച്ചു. യാതൊരു ശബ്ദവും കൂടാതെ ആ യുവാവ് വലതുവശത്തെ വാതിലിന്റെ നേർക്കു നടന്നടുത്തു അതു തുറന്നു.

കുഴപ്പം പുറത്തുപോന്നോ? അതോ, യുവതി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടോ?

ഈ ചോദ്യത്തെപ്പറ്റി കൂടുതൽ ചിന്തിക്കുന്നോളം ഉത്തരം പറയുക കൂടുതൽ പ്രയാസമായി തോന്നുന്നു. അനന്തരം ഗോപ്യതയുടെ കെട്ടുപിണഞ്ഞ നൂലാമാലകളിലൂടെ നമ്മെ നയിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യാദ്ധ്യക്ഷപരിജ്ഞാനം ഇതിനാലുണ്ടാണു്. നീർത്തനായ വായനക്കാരാ, മുമ്പാണെ ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരം, സിരകളിലൂടെ ചുട്ടുനിന്നു പ്രവഹിക്കുന്ന ആ അർദ്ധകിരാത കമാരിയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു് ഓർമ്മിക്കുക. അവളുടെ അത്മാവ് നിരാശയുടെയും അസൂയയുടെയും സംയുക്താഗ്നിയുടെ ആളിക്കത്തലിൽ വെന്തുപോകുകയാണ് അവളുടെ കാമുകൻ അവൾക്കു നഷ്ടപ്പെട്ട കൗണ്ണു. പക്ഷേ, അവനെ ഇനി ആർക്കു വിട്ടുകൊടുക്കണം?

ഉണ്ണിനീരിക്കുവഴം ഉറങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോഴും, തന്റെ കാമുകൻ, ക്രൂരദാസ്യകളോടെ കടുവാ കാത്തുനിൽക്കുന്ന വാതിലിന്റെ കതകു തുറക്കുന്നതായി കണ്ടു് അവർ എത്ര

തവണ തെളിയുണർന്നിട്ടില്ല! കൈ കൊണ്ടു മുഖം പൊത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കില്ല!!

എന്നാൽ, അതിലൊരുകാരെ കൂടുതൽ പ്രാവശ്യം അവർ സ്വകരിതാവിനെ മറ്റേ വാതിൽക്കൽ കണ്ടു! മനോഭാവം നിറഞ്ഞ സങ്കല്പങ്ങൾ കൂടിവെട്ടു് അവർ എത്രയെത്ര പ്രാവശ്യം പല്ലു തെളിച്ച്, തലമുടി വിചിച്ഛിതിയില്ല! യുവതിയുടെ വാതിൽ തുറക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന അനന്തരതരല്ലാത്ത—തുടുത്ത കവിളോടും തിളങ്ങുന്ന കണ്ണുകളോടും കൂടിയ ആ യുവതിയെ കെട്ടിപ്പണരൻ ഓടിയെന്നു കാമുകനെ കണ്ടു്— അവളുടെ അത്ഭുതം എത്ര ഭയങ്കരമായ വ്യഥയുണ്ടായില്ല! ജീവൻ വീണ്ടും കിട്ടിയ തീവുള്ള സന്തോഷത്താൽ പുള്ളിത്തനായ യുവാവു് മറ്റേ യുവതിയുടെ കൈകൊണ്ടു പിടിച്ചു നടന്നു വരുന്നതു മനസ്സിൽ കണ്ടു്— ജനങ്ങളുടെ സന്തോഷാഹ്വാനങ്ങളും മണിനാദവും ശ്രവിച്ചു്—പുരോഹിതൻ അവരിരുവരെയും ദമ്പതികളാക്കിത്തീർക്കുന്നതു് നേരിൽ കണ്ടു്—അവരിരുവരും പുവിരിച്ച പരതയിലൂടെ മനം മനം നടന്നുകയുന്നതു, ദർശിച്ചു്—അവളെത്തു കറിയ ശോകമുണ്ടായില്ല! പുരുഷാരത്തിന്റെ അതവാരത്തിനിടയിൽ എത്രതവണ അവളുടെ നിരാശാജന്യമായ ദിനരോദനം അടിക്കത്തമർന്നില്ല!

എങ്കിലും, ആ ഭയങ്കരമായ കിട്ടുവാ, ആ അലർച്ചകൾ, ആ രുധിരപ്രവാഹം!

അവർ കാമുകൻ എന്തു മറുപടിക്കൊടുക്കണം?

അവളുടെ തീരുമാനം കാമുകനെ അറിയിക്കുവാൻ ഒരു നിമിഷം മാത്രം

കച്ചവടക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്ക് വിലകൾ കുറച്ചിരിക്കുന്നു

THE COMMERCIAL RICE MILL, KOKKALAI-TRICHUR

കൊമ്മേർസിയൽ റൈസ് മിൽ * തൃശൂർ

Phone: 102 Tel: CIARYEM സുഖ നിദ്ര.

ആരോഗ്യത്തിന്നു പ്രധാനം സുഖനിദ്രയാണ്. കലപ്പില്ലാത്ത ആടുമാക്ക് നല്ലെണ്ണ ഉപയോഗിപ്പിൻ പ്രസിമിനേഴിയ ഉപ്പുനാമാവ്, കൊച്ചിപലക്കാരം കിണിപ്പെട്ടകുന്നകാലി ആഹാരം ഇവ മില്ലിലും മില്ലുകാർ എപ്പോഴായിരുന്ന കച്ചവടക്കാർ പക്കലും അഞ്ചുവിളക്കിന്നടുത്ത് അന്നുളക്കുമെപ്പോലെയും മൊത്തമായും വില്പനയായും കിട്ടുന്നതാണ്. ട്രെയിഡ് മാർക്ക് നോക്കി വാങ്ങുവിൻ.

(പരക്കു മെച്ചവും വിലക്കുറവും വേണമെന്നുള്ളവർ കൊമ്മേർസ്യൽ റൈസ് മില്ലിലേക്കു എഴുതുക.)

മേലുവേണ്ടിവന്നുള്ള. എന്നാൽ അതിനുപുറകിൽ ഹൃദയവേദന നിറഞ്ഞ എത്രയെത്ര ദിനരാത്രങ്ങൾ അവർ ദീർഘമായ ആലോചനയിൽ കഴിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവളുടെ നേർക്കു് ആ ചോദ്യം എറിയുമെന്നവൾക്കറിയാമായിരുന്നു. എന്തുത്തരം നൽകണമെന്നു്, ദീർഘദിനങ്ങളിലെ മാനസിക സംഘട്ടനങ്ങൾക്കുശേഷം, അവളോടു തീരുമാനത്തിലെത്തിയിരുന്നു. അങ്ങനെ, ആവശ്യപ്പെട്ട നിമിഷത്തിൽ യാതൊരു ശങ്കയും കൂടാതെ കരം വലതുവശത്തേക്കു ചലിപ്പിക്കുവാൻ അവൾക്കു കഴിഞ്ഞു.

അവളുടെ തീരുമാനമെന്തായിരുന്നെന്നു പ്രശ്നം ലഘുചിന്തയോടെ പരിഗണിക്കാവുന്ന ഒന്നല്ല; അതിനുത്തരം പറയാൻ പ്രാപ്തനായ ഒരു വ്യക്തിയായി ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ പരിഗണിക്കുന്നുമില്ല. അങ്ങനെ ആ ചോദ്യം ഞാൻ വായനക്കാരുടെ സമക്ഷം സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടു്: തുറന്ന കവാടത്തിലൂടെ ആരു പറഞ്ഞുവന്നു? യുവതിയേ വ്യപ്തമാക്കാ?

അവളുടെ സ്വാമി

(ജോർജ്ജ് റി. ഏബ്രഹാം)

പ്രകൃതിസൗന്ദര്യം അലരുന്ന ഒരു മനോഹരഗ്രാമത്തിൽ പ്രമുഖ തറവാട്ടിലെ ഏക സന്താനമാണ് ലില്ലി. അവൾ പിതാവിന്റെ അമനപുത്രിയാണ്. ലില്ലി മെഡിക്കൽകോളജിലാണ് പഠിക്കുന്നത്. അമനപുത്രിയാണെങ്കിലും സാധാരണ അമനക്കുട്ടികളിൽ കാണുന്ന ഭൂതശക്തികൾ ഒന്നും അവർക്കില്ല. അവളുടെ ശരീരാകൃതി ആകെക്കൂടെ നോക്കിയാൽ പ്രകൃതിക്കു ഇണങ്ങിച്ചേരുന്നതാണ്. കൃശഗാത്രം, പരൽമീൻപോലെയുള്ള കണ്ണും, പനങ്കലപ്പോലെയുള്ള ചുരുണ്ട തലമുടി, എപ്പോഴും മന്ദഹാസം തുളിപ്പുന്ന അധരങ്ങൾ എന്നവയാണ് അവളുടെ വിശേഷഗുണങ്ങൾ. മിക്സഡ് കോളജിലാണെങ്കിലും വിമൻസ് കോളജിലെ രീതിയിലാണ് അവളുടെ നടപ്പും സംസാരവും നോട്ടങ്ങളും മന്ദഹാസങ്ങളും. പുരുഷന്മാരെ കാണുമ്പോൾ മാത്രം നല്ലിവണ്ണം ചമയുക, വെയിറ്റിംഗ് മുമ്പിൽ കുതിരകളുപോലെ പാടുക ഇത് അവർ ഏറ്റവും വെറുത്തിരുന്ന. ഹെലനും ലീലയും അവളുടെ സുഹൃത്തുക്കളാണ്. ഇവർ മൂന്നുപേരും കൂടെ കോളജിൽ വരും, പോകും. ലില്ലിയുടെ ചീടാണു ഏറ്റവും ദൂരെ. ഏകദേശം ഒരരഞ്ചൽ ലില്ലി ഏകാകിനിയായി പോകണം. അവർ അതു വളരെ വേദനയോടെയാണ് സഹിക്കുന്നത്. ലില്ലി ഒരു സാരിക്കാരിയാണ്. എല്ലാദിവസവും രാവിലെ കളിയും കണ്ണെഴുത്തും മുടക്കുയ്ക്കലും, അകളും കൈകളാൽ ഒരു മിന്നുവനിതയാണെന്നു തോന്നും. അവളോടു ഈ കാര്യത്തെപ്പറ്റി പലരും പറഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ തന്റെ ക്രിസ്ത്യാനിത്വത്തെ ഒന്നു വെളിവാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഹസ്റ്റ് ടേബിളിൽ

ഒന്നു സുവിധാനികൃത്യാനികളുടെ വേഷത്തിൽ കോളജിൽ പോയി. അനേദിവസം തന്നെ എല്ലാവരും അതിശയഭാവത്തിൽ നോക്കുന്നതുകണ്ടു ലില്ലി അനന്ദംപൂണ്ടു. അങ്ങിനെ ഒരു ടേം കഴിഞ്ഞു. ജോർജ്ജ് അവളുടെ സഹപാഠിയാണ്. കോളജുകളേമ്പരന്നായ ഒരു യുവാവാണ്. ലീലയും ഹെലനേയുംകാൾ ജോർജ്ജ് ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നതു ലില്ലിയെയാണ്. അതുവേറെനുംകൊണ്ടല്ല. ലില്ലിയുടെ സ്വഭാവഗുണങ്ങളിലൊന്നായ സഹോദരസ്നേഹംകൊണ്ടുമാത്രമാണ്. അവളുടെ സഹപാഠികളെ ഏറ്റവും വരെയും സ്വസഹോദരരെപ്പോലെ ആദരിക്കുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതു അവർക്ക് ഒരു നേട്ടമായിപ്പോയി. ജോർജ്ജ് ലില്ലിയുടെ കയ്യിൽനിന്നും നോട്ടുക്കു വാങ്ങിക്കുകയും തിരിച്ചുകൊടുക്കുകയും "താക്സ്" പറയുകയും ചെയ്തു. അത്രമാത്രം ആരും സംശയം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ലില്ലിക്കു ഒരു ചെറിയ പ്രേമമുണ്ട്. ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും ലില്ലിക്കുമുണ്ട് ചില ശത്രുക്കൾ. ഈ പരമാർത്ഥം അവർക്കറിയാമായിരുന്നു. അതിനാൽ ജോർജ്ജ് സംസാരിക്കുമ്പോഴെല്ലാം അവളുടെ ഹൃദയം കണ്ണുകയാണ്. ശത്രുക്കൾ തന്നെ സംശയിക്കുമോ എന്നാണ് അവളുടെ ഭയം. അവളുടെ ദിനംപ്രതിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയിൽ ഈ വേദന ലോകരക്ഷിതാവിനോടു പറയുമെങ്കിലും ജോർജ്ജിനോടു ഈ സംഗതി പറയുന്നതിന് അവർ മടിച്ചു.

വർഷം ഒന്നു കഴിയാറായി. അൻവൽ ഏക്സാമിനേഷനും കഴിഞ്ഞു സഹപാഠികൾ ഏറ്റവും അകൂടി സന്തോഷിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. എല്ലാവരും ഗ്രേഡ് ചെയ്തവ

റഞ്ഞു മാറുകയാണ്. എന്നാൽ ഈ സഹപാഠികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ലില്ലിയെ കാണുന്നില്ല. അവർ വെയിറ്റിംഗ് മുമ്പിലാണ്. ഹെലനും ലീലയും അവളെ നിർബന്ധമായി വിളിച്ചു. അവർ പോയില്ല. ഏൻറൊ കാൽ വേദനിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നടക്കുൻപാടില്ല എന്ന് ഒരു പൊളിവാക്ക് അവർ അവരോടു പറഞ്ഞു. അവർ വെയിറ്റിംഗ് മുമ്പിൽനിന്നു സഹപാഠികളെ എല്ലാവരെയും നോക്കി. ആ കൂട്ടത്തിൽ ജോർജ്ജിനെ കണ്ടില്ല തൽഫലമായി അവർക്ക് ആശ്വാസം കിട്ടി. അവളുടെ കാൽ വേദനയും മാറി. അവർ സവിക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേർന്ന് ഉല്ലാസിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഇങ്ങനെ പലവസരത്തിലും ജോർജ്ജുമായിട്ടുള്ള സംഭാഷണത്തിന് അവർ പതിപ്പെടാതിരുന്ന. പ്രേമലില്ലാത്തതില്ല. ശത്രുക്കളെ ഭയന്നു മാത്രമാണു ഇതിനു വഴിപ്പെടാതിരുന്നത്.

അവധികിട്ടി ജോർജ്ജ് രണ്ടു മൂന്നു പ്രാവശ്യം അവളുടെ വീട്ടിൽ ഓടോ കാഴ്ചപ്രദാണിച്ചു ചെന്നിരുന്നു. ജോർജ്ജിനെ വേണ്ടത്ര പോലെ അവർ സൽക്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. ജോർജ്ജ് എന്തൊക്കെയും സംബന്ധിച്ചു സ്ഥലത്തില്ലായിരുന്നു. ലില്ലിയും അവളുടെ സഹോദരി മാനോടു കൂടി സായാഹ്നസവാരിക്കു പോയി. അവിടെ ഒരു വൈ. എം. സി. ഏ. ഉണ്ട്. തിരിച്ചു വരുന്ന വഴി വൈ. എം. സി. ഏ. യിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന യുവാക്കന്മാർ ലില്ലിയെ കണ്ടയടുത്തു 'സ്വാമിയേ ശരണം' എന്നു വിളി തുടങ്ങി. എന്നാൽ ചിലപ്പോൾ 'അയ്യപ്പാ സാദിയ' എന്നൊക്കെ വിളിക്കും. എന്നാൽ ലില്ലിക്ക് ഇതിന്റെ വർദ്ധനവ് അറിയാൻ സാധിച്ചില്ല.

(ശേഷം 32-ാം വേളിൽ)

കുളിത്തലവും നദിയിലും സ്ത്രീകൾ കുളിക്കുന്നത് ശരിയോ തെറ്റോ?

അറുപതു വർഷം മുമ്പ് ഒരു വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാനം സമുദായ മദ്ധ്യത്തിലേക്ക് എറിഞ്ഞ കൈടുത്ത ഒരു ചോദ്യം.

മലയാളസ്ത്രീകൾ—ഇവരിൽ കാണുന്നതും അനേകജനങ്ങൾ നിസ്സാരമെന്നു കരുതിയിരിക്കുന്നതും എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ അപ്രകാരമല്ലാത്തതുമായ ഒരു മൗഢക്കേടായ നടപ്പിനേക്കുറിച്ച് ഈ തവണ അല്പം ചർച്ച.

മലയാളികൾ (മലയാളത്തിൽ ജനിച്ചവരെല്ലാമെന്നു് ഞാൻ അർത്ഥമാക്കുന്നില്ല) സാധാരണമായി നല്ല സൗകര്യമുള്ളതിനാലും സുഖത്തിനായിക്കൊണ്ടും തടാകങ്ങൾ നദികൾ കടൽ മുതലായ ജലസംഗ്രഹങ്ങളിൽ സ്നാനം ചെയ്യുന്നതു് സഹജമാണു്. ഈ സൗകര്യത്തെയും പുരുഷന്മാർ മാത്രമല്ല കാംക്ഷിച്ച് അനുഭവിച്ചുവരുന്നതു്. അധികമായും സ്ത്രീകളാണു്. ഒട്ടുമിക്കവാറുമുള്ള ആളുകൾ പലവിധേനയും ഈ സുഖത്തെ അനുഭവിച്ചുവരുന്നു. ഒരുവിധം (കണ്ടുമില്ല കേട്ടുമില്ല എന്നവിധം) നോക്കിക്കണ്ടാൽ ഈ ഏർപ്പാടിനെ വിരോധിക്കുന്നതിന്നു് വല്ല കാരണവും ഉണ്ടോ എന്ന് ഒരുവക സംശയം നേരിട്ടേക്കാം. പുഴകളിൽ സ്നാനം ചെയ്ക! ഇതു് ചെയ്യിക്കുന്നതു് പുത്തരിയാണോ? ദേഹസൗഖ്യം അനുഭവിച്ചുകൂടാ എന്ന് അരെങ്കിലും വിരോധിക്കുമോ. ശാരീരിക വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന യുവാക്കളോടേക്കാൾ കൂടി ചെയ്യുന്നില്ല? അങ്ങനെയിരിക്കെ ഇത്ര മഹാകാര്യമായി ഈ ഒരു വിഷയത്തെ എഴുതെള്ളിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതു് കേവ

ലം അനാവശ്യവും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതു് ഗൗരവക്കുറവും തെറ്റുമാണെന്നു് ചില മഹാജർ ഗൗരവഭാവത്തിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടേക്കാം. അപ്രകാരം വിരോധഭാവം കൈക്കൊള്ളുന്നതിന്നു മുമ്പു് സംഗതി നന്നായി സൂക്ഷിച്ച് ഉടച്ചു് ശോധന ചെയ്ക.

മൗഢ അഭ്യർത്ഥം പുറംനീക്കി നാണം പണയപ്പാട്ടിലാക്കി സംശയം ലവലേശം കൂടാതെ പര്യന്തരം സ്ത്രീകളും സമ്മിശ്രമായി ഏകവസ്ത്രം ഉണ്ടെ എന്നു പറയുന്ന മാത്രം ഒരുവക ചെറിയ വസ്ത്രത്തെ അന്തരിക ഭാഗത്തു് പ്രദേശത്തു് ചുറ്റി സ്ത്രീകളും കൗമാരിനാരികളായി പുരുഷന്മാരും പരസ്യമായി പട്ടണങ്ങളിലും വഴിമദ്ധ്യത്തിലും ക്ഷേത്രസമീപങ്ങളിലും മാറും ഉള്ള കടൽ പുഴകൾ ഇവകളിൽ കളിച്ചുവരുന്നതു കണ്ടിട്ടു് യോഗ്യന്മാർ അറയ്ക്കുന്നില്ലേ? 30—40 കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പു് യൂറോപ്പു ദേശത്തു നടന്ന ഈവധം അഴിഞ്ഞു കളഞ്ഞിട്ടു് എത്ര പുസ്തകങ്ങൾ വളരെ വളരെ ഗൗരവത്തോടു കൂടി എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മലയാളദേശത്തിലെ സ്ത്രീകളുടെ വസ്ത്രധാരണം ഇവരുടെ വിവാഹം മുതലായ ഏർപ്പാടുകളേപ്പോലെ അനേകവിനോദസംഭാഷണത്തിന്നു് അന്യദേശക്കാർക്കു് നല്ല ഒരു വിഷയമായിരിക്കുന്നു. “മൂലയാളി നടക്കുവാനു മലയാളിയിന്നു” എന്നു് പരിഹാസം ചരക്കായ അന്യ

ദേശം കുറവു്. അന്യദേശസഞ്ചാരികൾക്കും, അന്യദേശീയരോടു് സംസർഗ്ഗമുള്ളവർക്കും ഈ ആക്ഷേപം നന്നായി കൊണ്ടു താഴുന്നു.

കേരളവാസികൾ സമയദോഷവും സ്ഥലദോഷവും കൂടാതെ വസ്ത്രം അന്തരിക ഭാഗത്തു് വലിയ മഹാമാരെ ബഹുമാനിക്കുന്നതു്. താലൂക്കിലെ തഹശീൽദാരുണമെന്നോ യോ മൂക്കിലോ മനസ്സിലെ നമ്പൂരിപ്പാടിനെയോ തെക്കേടത്തെ പ്രഭാപ്രണികൾക്കോ പഠനിലെ ഇടിക്കണ്ടൻ കണ്ടുകഴിഞ്ഞാൽ അപമാനം ഒരു ചെറിയ യോഗ്യന്റെ ഉപജാപം മാത്രമേ വേണ്ടു. മേൽപുഴയും വലിയ വസ്ത്രവും പാടില്ല. കേവലം നഗ്നത തന്നെ പാടുള്ളു. ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം ഇതിന്നു് ഒട്ടും തന്നെ കുറവു വരുത്തിയിട്ടില്ല. ഒരുവന്റെ ബീഭത്സമായ നഗ്നത മഹാമാരുവന്റെ ബഹുമാനത്തിന്നു് ഹേതുവായിവരുന്നതു് എങ്ങനെയെന്നു് പാശ്ചാത്യർ പ്രയാസം.

സ്ത്രീകളുടെ സ്ഥിതിയും ഇതുപോലെ തന്നെ. സ്ത്രീകൾ വഴിയായുള്ള ബാധ മൂന്നായിമെന്നു് സർവ്വജനസമ്മതം. വിവാഹബാധ, സ്തംഭനബാധ, ദുഷ്ടിബാധ. മൂന്നാമത്തേതു് മുൻപറഞ്ഞ രണ്ടിന്നും കാരണം. മലയാളസ്ത്രീ വലിയ ഒരു ബാധ തന്നെ. മലയാളത്തിൽ വന്നാൽ വിഷയവികാരത്തെ അമർത്തുന്നതു പ്രയത്നമെന്നു് ഒരു മഹാൻ ഒരിക്കൽ എന്നോടു് പറയുകയുണ്ടായി.

ചെറുകഥ

തെല്ലുറ്റമെ വെച്ചതന്നെ മായവന രന്റെ വീട്ടിലെ മിന്നിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിളക്കു കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. അതു നോക്കിക്കൊണ്ടു മായവൻ സ്വയം പറഞ്ഞു:—

“പ്രതീക്ഷയുടെ ദീപശിഖ!”

മായവൻ വീട്ടിലേയ്ക്കു കയറിയതും അടുത്തുള്ള ഹജ്ജുരാഖീസിൽ നിന്നു മണി രണ്ടടിച്ചതും ഒന്നിച്ചായിരുന്നു.

“അല്ല, സാവിത്രി ഉറങ്ങിയില്ലേ?”

മായവൻ ഉമ്മറത്തിരിക്കുന്ന ഭായ്യുധാട്ടു ചോദിച്ചു.

“ഇല്ല. കാത്തു-കാത്തു” ഇതന്നു പോയി. അങ്ങനെയുണ്ടു വിളമ്പട്ടെ-!”

സാവിത്രി പിടഞ്ഞെഴുന്നേറ്റുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു. മായവൻ അവളുടെ കണ്ണിലേയ്ക്കു ഉററുനോക്കി. എന്നിട്ട് അത്ഭുതം ചെയ്തു:

“സേവനസന്നദ്ധതയുടെ ശാശ്വതതാലി!”

സാവിത്രി പാപപശ്ചാത്താപത്തെ അടക്കിയതിലുള്ള നടന്നു. പക്ഷേ, ആ പരമപശ്ചാത്താപം പരിഭവമില്ലായിരുന്നു!

“സാവിത്രി, നീ ചിലപ്പോൾ വാ.”

സാവിത്രി മായവന്റെ മുഖത്ത് വന്നുനിന്നു.

“അല്ല, ഞ്ഞേരുകെട്ടു നേരത്തു വല്ലവരും ഉണ്ടാകുമോ?”

മായവൻ ചോദിച്ചു.

കുപ്തപഞ്ചിക്സ്ഥലം സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരുപക പരിഷ്ക്കാരം ചെയ്യാവുന്നതുകൊണ്ട് പേഷ്കാരന്മാർ തുടങ്ങിയുള്ളവരോട് ആ പരിഷ്ക്കാരത്തെ അപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു.

വി. എൻ. അർ.

(മലയാളമനോരമ

1892 ഫെബ്രു 12)

“നിങ്ങൾക്കു വിശപ്പില്ല-?”

“അഹാരത്തിന്നു വിശപ്പില്ല-”

മായവൻ പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. സാവിത്രി തലതാഴ്ത്തി.

“അല്ല സാവിത്രി, ഞാനിന്ന് ഇത്ര നേരം വൈകിയതെന്തിനെന്നു നീ ചോദിക്കാത്തതെന്താ-?”

മായവൻ ഒന്നു നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു.

“നിങ്ങളൊക്കെ വലിയ അളക്കുളപ്പു; നിങ്ങൾക്കു വല്ല കയ്യുവറ്റുണ്ടാകും. പിന്നെ ഞാൻ ചോദിച്ചിട്ടുണ്ടാ?”

സാവിത്രി സൗമ്യമായി പറഞ്ഞു.

“എങ്കിലും സാവിത്രി, ഒരു ഭായ്യയെ നിനക്കു ചില അപകാരങ്ങളാകുകയുണ്ടു.”

“അതെന്താ; എന്തോ. അല്ല, നിങ്ങൾ തന്നെയല്ലേ പറഞ്ഞതു്, നിങ്ങൾ നടത്തുന്നതെല്ലാം എന്റെ നന്മയായിരിക്കുമെന്നു്”; അതിനെപ്പറ്റി വെറുതെ ഓരോന്നു ചോദിച്ചു പരാതിപ്പെടരുതെന്നും-ഒക്കെ. അതുകൊണ്ടു ഞാനെന്നിന്നു് അ

കെ. രാസക്കരൻപിള്ള കോഴിക്കോട്ട്.

ഞാൻകെ അന്വേഷിക്കുന്നു?”

മായവൻ ഇതു കേട്ടപ്പോൾ ഒന്നു ചിരിച്ചു.

“ഇം, പാവംപിടിച്ചു വെണ്ണ!”

മായവൻ അത്ഭുതം ചെയ്തു. “അങ്ങനെയൊരു പുറത്തുനിന്നു് ഉണ്ടാകുമെന്നു വരുന്നതു്. സാ

വിത്രി പോയി കിടന്നാളു. എന്നിങ്ങനെ കേട്ടെഴുന്നേറ്റുണ്ടു്.”

മായവൻ ദീർഘമായി ഒന്നു നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടു് എഴുന്നേറ്റുവെച്ചു.

“കേബിൾ ലാമ്പ്”ന്റെ നന്മത്തെയെഴുതിയിൽ, പേന പിടിച്ചു കൈ മെവിടുകിൽ വെച്ചു്, മായവൻ ചിന്തിച്ചിരിക്കുകയാണു്. മായവന്റെ നിമിത്തം വലത്തുവശത്തെ മുറുപ്പിൻ പതിഞ്ഞുകിടന്നിരുന്നു. അപേനയുടെ നിമിത്തം മലമുകളിൽ നാട്ടിയ പീരങ്കിപോലെ തോന്നി.

നിമിഷങ്ങൾ പലതും അടർന്നു വീണതു് ആ ചിന്താഗ്രസ്തനായ മസ്തിഷകം അറിഞ്ഞതായില്ല. അടുത്ത മുറിയൽ നിന്നു സാവിത്രിയുടെ ഉറക്കനിശ്വാസം വ്യക്തമായിട്ടു കേൾക്കാം.

മുനിൽവെച്ച കടലാസ്സിൽ എന്തെല്ലാമോ എഴുതിയതു് അങ്ങിനെതന്നെ വെട്ടിമാച്ചു. ചിന്തിക്കുൻ കഴിയാത്ത ഒരു വല്ലാത്ത അവസ്ഥ; ഭാവന വരണ്ടു കിടക്കുന്നു! ഒരു കുമ്പോ, കവിതയോ എഴുതാൻ തീരെ കഴിയാതിരിക്കുന്ന ആ അവസ്ഥ, മായവനു് അടുത്തടുത്തായിരുന്നു! ഒടുവിൽ മായവൻ തന്റെ ഡയറിയെടുത്തു് അതിന്റെ ഒരു പാളിൽ എഴുതി:

“...ജീവിതത്തിലേയ്ക്കു് ഒരു മരവിച്ചു പടർന്നുകയറുവാനുള്ള സാധ്യത ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചു കഴിഞ്ഞു. സാവിത്രി!—അവളുടെ അസ്ഥി, അശ്വാധമായ അനുസരണശീലം എന്റെ മനുഷ്യത്വത്തെ മുറടിപ്പിക്കുന്നു. ഞാനവളെ അത്ര അടുത്തിൽ സ്വാധീനിക്കുവാനും, തെറ്റിട് ധരിപ്പിക്കുവാനും പാടില്ലാത്തതായിരുന്നു! പക്ഷേ,—!

ഡയറി പുട്ടി മേശയിൽ വെച്ച ശേഷം മായവൻ വളരെ നേരം വിശ്രമിച്ചു. മുറിയലേയ്ക്കു കടന്നു. കയ്യിലുള്ള തിപ്പെട്ടിടങ്ങളിൽ ഉറ

കൂടി, അതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ സാവിത്രി കിടക്കുന്നതു മായവൻ കണ്ടു.

“മെരുക്കപ്പെട്ട പാമ്പി!” മായവൻ സ്വയം പറഞ്ഞു. “ആ മെരുങ്ങിയ പാമ്പിൽ പ്രത്യാഘാതം ഉറപ്പാക്കിക്കിടക്കുന്നുണ്ടാകുമോ?” മായവൻ ഒന്നു ഞെട്ടി. കത്തിത്തീരായ തീപ്പെട്ടിക്കോൽ ആ കൈവിരലുകളെ പൊള്ളിച്ചു. മായവൻ അതു കടഞ്ഞു രാഗത്തിട്ടു. നിലത്തു നിന്നു നാലഞ്ചു അഗ്നിസമൃദ്ധി ഹിംസാശക്തികൾ ചിതറിത്തീർന്നു. “പാവം പിടിച്ചു വെണ്ണ!” മായവൻ വിറുവിറുത്തു

X X X

സാവിത്രിയെ സംബന്ധിച്ചു കേൾക്കുന്ന മായവന്റെ ആ പ്രവചനം തികച്ചും യാഥാർത്ഥ്യമായിരുന്നു. ഒരു പാവം പടിച്ച പെണ്ണ!

സാവിത്രിയെ കലാഭാവം കഴിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നു മായവൻ തീരെ വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല. ഒരു വലിയ ധനാധ്വാനാർദ്ദ കവ്യപ്രിയയായ ഒരു സാധാരണക്കാരനായ എഴുത്തുകാരൻ കലാഭാവം കഴിക്കാൻ സാധിക്കുക എന്നുവെച്ചാൽ അതൊരത്ഭുതമാണ്!

നന്നെ ചെറുപ്പം മുതലേ മായവനും സാവിത്രിയും, പരസ്പരം അറിയും. അവർ വളർന്നുപോയ ഒമ്പതുകൊല്ലം മുമ്പെ രണ്ടുപേർക്കുമായിരുന്നു. മായവൻ സ്കൂൾ ഹെഡിൽ പാസ്സായിട്ടേയുള്ളൂ. അതിനുശേഷം ഒരു പത്രലേഖകന്റെ മേൽവിലാസത്തിലാണ് മായവൻ കുറച്ചു നാൾ കഴിഞ്ഞത്. ആ ബഹുമാനമായ ജോലിയിലൂടെ മായവൻ പലതാളും അറിയപ്പെട്ടു. അതുതന്നെയായിരുന്നു, സാവിത്രിയെ മായവനാടു് അത്രയധികം ബഹുമാനമുണ്ടാകാൻ കാരണം. മായവൻ കഴിഞ്ഞു ക

ഥകളും, കവിതകളും, ലേഖനങ്ങളും ഏല്പാം സാവിത്രി വായിക്കും. അതിലൂടെ അവൾ മായവന്റെ മുമ്പുവൻ ഹൃദയവും അളന്നു കണ്ടു! ഒടുവിൽ അവൾക്കൊന്നു ബോധ്യമായി: ലോകത്തിൽ ഒരേയൊരു കാര്യം വിഭവകി ഉറപ്പാക്കിയിട്ടില്ല!

വായുവും പടഞ്ഞാൽ, സാവിത്രി ഒരു വായുപ്രിയയെക്കൊണ്ടു മായവന്റെ നാമം പ്രചരിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ, സാവിത്രി ഇത്രയെങ്കിലും അറിവുള്ളവളാകുമായിരുന്നില്ല. മറ്റൊന്നല്ല. സാവിത്രിയെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു വേണ്ട സ്കൂൾ സാധ്യതകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, അവൾക്കു വിദ്യാഭ്യാസക്കാര്യത്തിൽ തീരെ ശ്രദ്ധയൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല! പക്ഷേ, അവളൊരു വായനപ്രിയ ആയി മാറി; സാഹിത്യം സാധിക്ക!

ഇതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് സാവിത്രി മായവനെ സ്നേഹിക്കാനും, അരാധിക്കാനും തുടങ്ങിയത്. മായവനെക്കുറിച്ചുവേണ്ടി ഒരു കാര്യം സാവിത്രിയെക്കുറിച്ചുവെച്ചാൽ തുടങ്ങണം. അദ്ദേഹം ആ മുഖത്തു നില്ക്കുന്ന അരുണിമ മായവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പൊതിഞ്ഞു. പൂർണ്ണമായും അങ്ങിനെയാണ് അവർ സുഖപരമായി, അപരവിതരണത്തോടെ നിന്നുപോകാൻ തുടങ്ങിയത്

അവർ വളരെ അടുത്തു. കൂടിക്കാഴ്ചകൾക്കുള്ള സന്ദർഭങ്ങൾ രണ്ടുപേരും സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. രഹസ്യസമാഗമങ്ങൾക്കായി രണ്ടുപേരും ദാഹിച്ചുതുടങ്ങി..... സാവിത്രിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതു് അനർഹതയുള്ളതായിരുന്നു! അതായത് നീർക്കരയായ ആ കണ്ണുകളിൽ ആ കിഴക്കൻ പ്രതിഫലിച്ച കണ്ണാം.....

സാവിത്രി മായവന്റെ സ്വന്തം

മാണെന്നു പ്രതിജ്ഞിച്ചെടുത്തു!

അതവൾക്കു നിറവേറ്റാൻ വലിയ വിഷമമൊന്നുമുണ്ടായില്ല. കവ്യപ്രിയയുടെ കൈയെഴുത്തും സാവിത്രിയെക്കൊടുക്കാൻ, സാവിത്രിയെക്കൊടുക്കാൻ തയ്യാറായിരുന്നു. പക്ഷേ, മായവനുമായുള്ള സാവിത്രിയുടെ വൈവാഹികകർമ്മം നടക്കുമ്പോൾ, അവരുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞുപോയി!

..... മായവൻ സാവിത്രിയെ വിവാഹം കഴിച്ചതിന്റെ മൂന്നാം ദിവസം അവനെക്കുറിച്ചു ചില സാവിത്രിയെക്കൊടുത്തു. അവൾക്കുറപ്പാക്കി. അതിൽ മായവന്റെ ഒരു ലേഖനമുണ്ടായിരുന്നു: “ഭാര്യയുടെ സ്വന്തം സ്വഭാവം, കടമയും” എന്ന ശീർഷകത്തിലുള്ള ഒരു ലേഖനം. അതു സാവിത്രിയെക്കുറിച്ചുള്ള സമഗ്രമായ വാചകം.

“..... ഒരു ഭർത്താവിന്റെ നടപടിയെക്കുറിച്ചു വിമർശിക്കാൻ ഒരു ഉത്തമമായ അവകാശപ്പെട്ടുകൊടുക്കണം. കാരണം, അവന്റെ നടപടി—അതു കേവലം ദോഷമായി കൊള്ളപ്പെട്ടു—അവന്റെ ഹിതം അല്ല. ദോഷമാണെന്നുറപ്പാക്കുകയും അതിൽ ചെന്നുപെടുന്നതു് മറ്റൊരാളെക്കുറിച്ചും ഒരു നേട്ടത്തിനായിരിക്കും. അതു പലർക്കും അജ്ഞാതമായിരിക്കും— അതാണു ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതു്, വായുവത്തിൽ ഒരു വനം ചിത്തയാകാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ലല്ലോ.....”

മായവന്റെ ആ ലേഖനത്തിൽ, ഒരോ പദത്തിന്നു പിന്നിലും ഈ ഒരാശയം മുമ്പുനിന്നിരുന്നു. സാവിത്രി അതെല്ലാം ശരിക്കു വായിച്ചു വരിക.

“ശരിയാണ്. ഒരുവൻ എന്തു ചെയ്യുന്നതും ഒരു നേട്ടത്തിന്നു വേണ്ടിയായിരിക്കും. ഒരുവനും ചിത്തയാകാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ലല്ലോ ഹാ, എത്ര സാരവത്തായ ലേ

ഖനം! എന്റെ വിവേകിയായ ഭർത്താവിന്റെ ഈ ലേഖനം എത്ര പേർ വായിക്കും! എന്റെ ഭർത്താവിനോളം വിവേകം മാന്യർക്കുണ്ടു്! എന്റെ ഭർത്താവു്.....!”

സാവിത്രിയുടെ ചിന്താഗതി അങ്ങിനെ നിണ്ടു നിണ്ടു പോയി.

“എങ്ങിനെയിരിക്കുന്നു വായിച്ചിട്ടു്—?”

മാധവൻ പുഞ്ചിരി തൂകിക്കൊണ്ടു സാവിത്രിയോടു ചോദിച്ചു.

“ഹേ, ഐ...ഓ, ഓ, വളരെ നന്നായിട്ടുണ്ടു്—”

ഒരു മധുരസ്വപ്നത്തിൽ നിന്നുണർന്നവളെപ്പോലെ സാവിത്രി ഞെട്ടിയുണർന്നു കൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

“അതെ, സാവിത്രിയിൽ, ഞാനെന്റെ ഭാവനയിൽ വാങ്ങ ഒരു ഭാഗ്യയെ കാണാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്താ—?”

മാധവൻ സാവിത്രിയെ സമീപിച്ചു—

“തീർച്ചയായും!”

സാവിത്രി ഉത്തരം കൊടുത്തു. ഹൃദയപൂർവ്വമായ ഒരു മറുപടി! ...

X X X

അയൽവീടുകളിൽ നിന്നുയർന്നു കേൾക്കുന്ന ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാരുടെ വഴക്കുകൾ മാധവൻ കേട്ടു പുഞ്ചിരി തൂകും. കിഴക്കുവശത്ത് ‘പാർവ്വതിയമ്മ’ തന്റെ ഭർത്താവിനെ പലകയെടുത്തുവെന്നു കേട്ടപ്പോൾ മാധവൻ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുപോയി!

“ഹു! കൊള്ളരുതാത്ത മനുഷ്യൻ! ഒരു ഭാര്യയെ സ്വാധീനിക്കാൻ കഴിയാത്ത വകശിരോമണി!” മാധവൻ സ്വയം പറഞ്ഞുപോകും. പിന്നെ, തന്റെ വിജയകരമായ നിലവാരത്തോടു മാധവൻ പറയും:

“ഞാൻ ഒരു ലോകവിജയിയാണ്!”

ശരിയാണ്. ഒരു ഭാര്യയെ സ്വന്തം നിയന്ത്രണത്തിൽ മാത്രം നി

ർത്താൻ കഴിയുക എന്നതു്, ഒരു ലോകവിജയം! തന്നെയല്ലേ?...

....അയൽവീടുകളിൽ യേക്കരമായ കലാപം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, മാധവന്റെ വീട്ടിൽ ഒരു ശാന്തത—നിശ്ശബ്ദത—മുരടിക്കുകയായിരിക്കും! അവിടെ പരാതിയില്ല; വഴക്കില്ല; പഴിയില്ല; കലാപമില്ല, ഒന്നുമില്ല! നിശ്ചലമായ ഒരാരാധന, അറവമില്ലാത്ത ഒരു വഴക്കു്!—അതുമാത്രം അവിടെ നിറഞ്ഞുനിന്നു. മൃകമായ അന്തരീക്ഷം!

മാധവനിൽ ഒരപരാധം കാണാൻ സാവിത്രിയ്ക്കു കഴിവില്ല! കുറവും, കുറവുമില്ലാത്ത ഒരു മനുഷ്യൻ! ലോകത്തു ജനിച്ചുകഴിഞ്ഞു!—സാവിത്രി വേണമെങ്കിൽ അതു തെളിയിക്കാൻ സന്നദ്ധനാണ്...

അപ്പോഴും മാധവൻ സാഹിത്യരചന നടത്തിവന്നു. അതെല്ലാം സാവിത്രി അഭേദത്തോടെ വായിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. ഭർത്താവിൽ അഭിമാനിയായ അച്ഛൻ ചിന്തിക്കും:—

“എന്റെ ഭർത്താവിനേക്കാൾ അറിവുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ വേറെയില്ല!”

ഇതിനെക്കുറിച്ച് അതിൽ കൂടുതൽ അഭിമാനം, മാധവൻ അനുഭവപ്പെടാറുണ്ടു്. മാധവൻ ചിന്തിക്കും:—

“എന്റെ സാഹിത്യസേവനം അസൂയാർഹമാണു്. കാരണം, മനുഷ്യാവരോധി പല കഴഞ്ഞ പ്രശ്നങ്ങളും ഉൾപ്പെടുത്തു നിൽക്കുന്ന ഒരു സ്പ്രിംഗ്ഡയത്തെ, ഞാൻ ഒരു പട്ടിക്കുഞ്ഞിനെക്കൊണ്ടുപോലെ മെരുക്കിയെടുത്തു കഴിഞ്ഞു!”

വായുവോ! ഒരു സ്പ്രിംഗ്ഡയത്തെ തികച്ചും മെരുക്കി—കീഴടക്കിക്കുഞ്ഞു മാധവന്റെ സാഹിത്യരചന! മാധവന്റെ സാഹിത്യം അക്കാഴ്ചയിൽ അനർഹമല്ലേ?

ഭിമസങ്ങളും മനുഷ്യങ്ങളും അ

ങ്ങിനെ നിർജീവമായി അടർന്നു വീഴുന്നതു മാധവന്റെ ഡയറിയിലൂടെ കാണാം!.....

X X X

എന്തുകൊണ്ടോ, ഇന്ന് അയൽവീടുകളിൽ വഴക്കുണ്ടാകുമ്പോൾ മാധവൻ ജനാലയ്ക്കരികിൽ ചെന്നു നിന്നുകൊണ്ടു് അതു കേൾക്കും. മധുരമായ ഒരു ഗാനശ്രവണത്തിനുള്ള ദാഹം വാലെ!—പിന്നെ ദീർഘമായി ഒന്നു നിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു പറയും:—ജീവിതത്തിന്റെ സംഗീതം!

.....അന്നു മാധവൻ സാവിത്രിയെ ഒരു സ്വപ്നത്തിലെമ്പോലെ ശകാരിച്ചു. അകാരണവും അകുസ്മികപൂർവ്വമായ ആ ശകാരം കേട്ടപ്പോൾ സാവിത്രി കരഞ്ഞുപോയി. പിന്നെ അറക്കുണം അച്ഛൻ മാധവന്റെ മുഖത്ത് നിന്നില്ല. അകുടന്തെ പാഞ്ഞുപോകുന്ന സാവിത്രിയെ ഉറുനോക്കിയ മാധവന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു. തന്നെ തിനവളെ ശകാരിച്ചു—? മാധവനു അതു തികച്ചും അജ്ഞാതമായിരുന്നു! എങ്കിലും അച്ഛൻ അകുടന്തെക്കു മറിയൊളിച്ചതു നന്നായില്ല. മാധവനു തോന്നി, അച്ഛൻ കാരണം ചോദിച്ചാൽ നന്നായിരുന്നു—മാധവനു തോന്നി! പക്ഷേ,.....

—അടുത്തദിവസം മാധവൻ സാവിത്രിയെ കുറേ പ്രഹരിച്ചു. കാരണമുണ്ടായിട്ടല്ല, പിന്നെയെന്തിനെന്ന് മാധവനുതന്നെ ശരിക്കുറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു! സാവിത്രി അപ്പോഴും കരഞ്ഞുകൊണ്ടു അകുടന്തെക്കോടിപ്പോയി. മാധവനു അതു കണ്ടപ്പോൾ കണ്ണിൽ വെള്ളം നിറഞ്ഞു. അച്ഛൻ കാരണം ചോദിച്ചാൽ മതിയായിരുന്നു—മാധവനു തോന്നി! പക്ഷേ,.....

അകുടന്തെ മുറിയലിരുന്നു തേങ്ങിത്തങ്ങിക്കരയുന്ന സാവിത്രിയുടെ ഗദ്ഗദ്യങ്ങൾ അവിടെത്തെ നിശ്ശബ്ദതയെ കൂടുതൽ ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചു.

നിശ്ചലമായ നിശ്ശബ്ദത! മധ്യവനം അതസഹ്യമായിട്ടു തോന്നി!

അകാരണമായി കണ്ട മധ്യവന്റെ ആ പരിവർത്തനം സാവിത്രിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ ക്രൂരന്യൂപം ലെ പാഞ്ഞുകയറി.

വിവേകിയായ ഭർത്താവു തന്റെ എന്തപരായമാണു കണ്ടതു്? സാവിത്രി നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടെ സ്വയം ചോദിച്ചു. വിവേകിയായ, ബഹു മാനുഷമായ അദ്വൈതത്തിനു മുമ്പിൽ ഞാനെന്തപരായമാണു ചെയ്തതു്? വല്ലതും ചെയ്തിരിക്കുമോ!ഉണ്ടായിരിക്കുമോ?..... ഉണ്ടായിരിക്കാം! അല്ലാതെ ആരാധനയായ അദ്വൈതം ഇങ്ങനെ പെരുമാറുകയില്ല. ഹാപ്പി! ഞാൻ പാപിയാണു്. സാവിത്രിയുടെ ഗർഭം ക്രമാതീതമായി വർദ്ധിച്ചു.

“ഞാൻ പാപിയാണു്! ഞാൻ പാപിയാണു്!”

പെട്ടെന്ന് ഒരു കാൽപ്പെരുമാറ്റം സാവിത്രി കേട്ടു. അവൾ വാതൽക്കലേക്കു നോക്കി. മധ്യവൻ അവിടെ നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. തങ്ങിനിന്ന രണ്ടിററു കണ്ണീർത്തുള്ളി മാർദ്ദവമേറിയ സാവിത്രിയുടെ കപോലങ്ങളിലൂടെ ഉൾന്നുചാടി. ഉടനെ സാവിത്രിയിൽനിന്നു വേദനാത്മകമായ ഒരു പൊട്ടിക്കരച്ചിലുയർന്നു. അതിൽ ആത്മനിന്ദനിറഞ്ഞുതുളുമ്പിയിരുന്നു. അപരായബോധം പ്രകടമായിരുന്നു!

“ഞാൻ പാപിയാണു്!”

സാവിത്രി മധ്യവന്റെ കാൽക്കൽ ചെന്നു വീണു. മാപ്പിരിക്കാനെന്ന പോലെ കരയുന്ന സാവിത്രിയെക്കണ്ടപ്പോൾ മധ്യവനും കരഞ്ഞു പോയി.

“സാവിത്രി!”

മധ്യവൻ ഹൃദയപൂർവ്വം വിളിച്ചു. സാവിത്രിയുടെ കരച്ചിൽ അതുലം വർദ്ധിച്ചുതേയുളളു.

“സാവിത്രി, നിന്നെ ഞാൻ അറിഞ്ഞു, ഇല്ലേ. നിന്നെ വേദനി

ച്ചോ?

സാവിത്രിയുടെ ഉത്തരംപാവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവൾ വിഷ്ണുകയായിരുന്നു.

“ഞാൻ, ഞാൻ, പാ-പി-യാ-ണു്..”

സാവിത്രി ഗർഭത്തോടെ പറഞ്ഞു.

“അല്ല, സാവിത്രി, നീ ഒന്നും ചെയ്തില്ല. ഞെറൊന്റേതാണു്.”

സാവിത്രിയുടെ വിശ്വാസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. നിറഞ്ഞുതുളുമ്പുന്ന കണ്ണുകളോടെ സാവിത്രി മധ്യവന്റെ മുഖത്തേക്കു നോക്കി.

“നിങ്ങൾ കര-യരു-തു്.”

സാവിത്രി പറഞ്ഞു—അത്തരം പേക്ഷയായിരുന്നു. ദയനീയമായ ഒരത്ഥന!

“സാവിത്രി, നീ എന്നെ ഇങ്ങിനെ സ്നേഹിക്കരുതു്—നിന്റെ സ്നേഹം ഭയങ്കരമാണു്! നീ ഇങ്ങിനെ കീഴടങ്ങി—വഴങ്ങരുതു്—അതെ നിക്കുസഹ്യമാണു്. നീ എന്നെ ഇങ്ങിനെ അനുസരിക്കരുതു്—അനുധിക്കരുതു്—അതു ഭയ്യമാണു്..”

സാവിത്രി മധ്യവന്റെ മുഖത്തേയ്ക്കു നോക്കി.

“ഞാനങ്ങയെ അനുധിക്കുന്നു. ഞാനങ്ങയുടെ കടമയിത്തെ ഒരു ഭാര്യയാണു്—”

“ഇല്ല, സാവിത്രി, അതു തെറ്റാണു്. നീ ഒരു ഭാര്യയുടെ കടമകളല്ല പഠിച്ചതു്—ഒരു വേലക്കരിയെയാണു്, ഒരടിമയെയാണു്!”

അല്ല, അങ്ങയിൽനിന്നാണു് ഞാനെന്റെ ഉത്തമഭാര്യയെ വളർത്തിയെടുത്തതു്—

“അല്ല, സാവിത്രി, അല്ല! അതു.....അതു.....നിന്നെ ഞാൻ വഞ്ചിച്ചതായിരുന്നു! വഞ്ചിച്ചതായിരുന്നു!.....വഞ്ചകൻ!”

കടുത്ത അർത്ഥത്തോടെ മധ്യവൻ വീണ്ടും അലറി: വഞ്ചകൻ!!

അപ്പോൾ അയൽവിട്ടിൽനിന്നു ലക്ഷ്മിയമ്മ തന്റെ ഭർത്താവിനെ

ഉച്ചത്തിൽ ശകാരിക്കുന്നതു മധ്യവനും സാവിത്രിയും കേട്ടു.

“സാവിത്രി, അതാ അതാണു് കുടുംബത്തിന്റെ ഗാനം!”

സാവിത്രി ഒന്നുമറിയാതെ പകച്ചു നിന്നതേയുളളു.

“സാവിത്രി, ഞാൻ കുടുംബത്തിന്റെ ഒരു ഗാനം ശ്രവിക്കാൻ കൊതിക്കുന്നു. സാവിത്രി, ഞാനൊരു ഗാനപ്രിയനായി മാറിയിരിക്കുന്നു.

അപ്പോഴും സാവിത്രി പകച്ചു നിന്നതേയുളളു.

.....

കുറച്ച ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മധ്യവൻ ഒരു മാസിക സാവിത്രിയുടെ കൊടുത്തു. അതവൾ അപ്പോഴും ആവേശത്തോടെ തുറന്നു നോക്കി. അതിൽ മധ്യവന്റെ ഒരു കഥയുണ്ടായിരുന്നു: അതിന്റെ തലക്കെട്ടു സാവിത്രി പല പ്രാവശ്യവും വായിച്ചു:

“ഒരു സാഹിത്യകാരൻ ഭാര്യയെ വഞ്ചിക്കുന്നു!”

(26-ാം പേജിൽനിന്നു തുടർച്ച) സ്വാഭാവികമായി യുവാക്കന്മാരെ വകവെക്കാത്ത ലിപി ഈ യുവാക്കന്മാരെ ഒട്ടും വകവെച്ചില്ല.

ഇങ്ങനെ ദിവസങ്ങൾ പലതും കഴിഞ്ഞു. ഇവരെക്കുളള ജോർജി എന്ന സ്വാമി എന്നൊരു പിള്ളിയിൽനിന്നു ലിപി മനസ്സിലാക്കി.

അവർക്കു മുമ്പാകെ വെളിച്ചം വാടിത്തുളർന്നു. അവർ സ്വയം മോദരണമുണ്ടാക്കി സ്നേഹിച്ചിരുന്ന ജോർജിനെയും അവർ വെറുത്തു. ലോകം മുഴുവനും ഇത്തരം ചെറുപ്പക്കുടുംബങ്ങളെ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നവർക്കു തോന്നി. അവർ പലതും ഇന്നുവരെ തുറിച്ചുനോക്കുന്ന ഒരു പ്രശ്നമാണു്. പരമം അർത്ഥം അല്ലാതെ വേറെ ആർക്കുവാനും.

അന്വേഷണങ്ങൾ

അവർ വിചാരിച്ചാൽ പുരുഷനെ ദേവനാക്കാം
ആഴ്വാരാണവരിയെ അയ്യങ്കാളിയും ആക്കും

കേരളത്തിലെ വിവിധ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ വിജയകരമായി
പ്രദർശനം നടത്തിവരുന്നു.

|| ദോഡാസ് ||

